

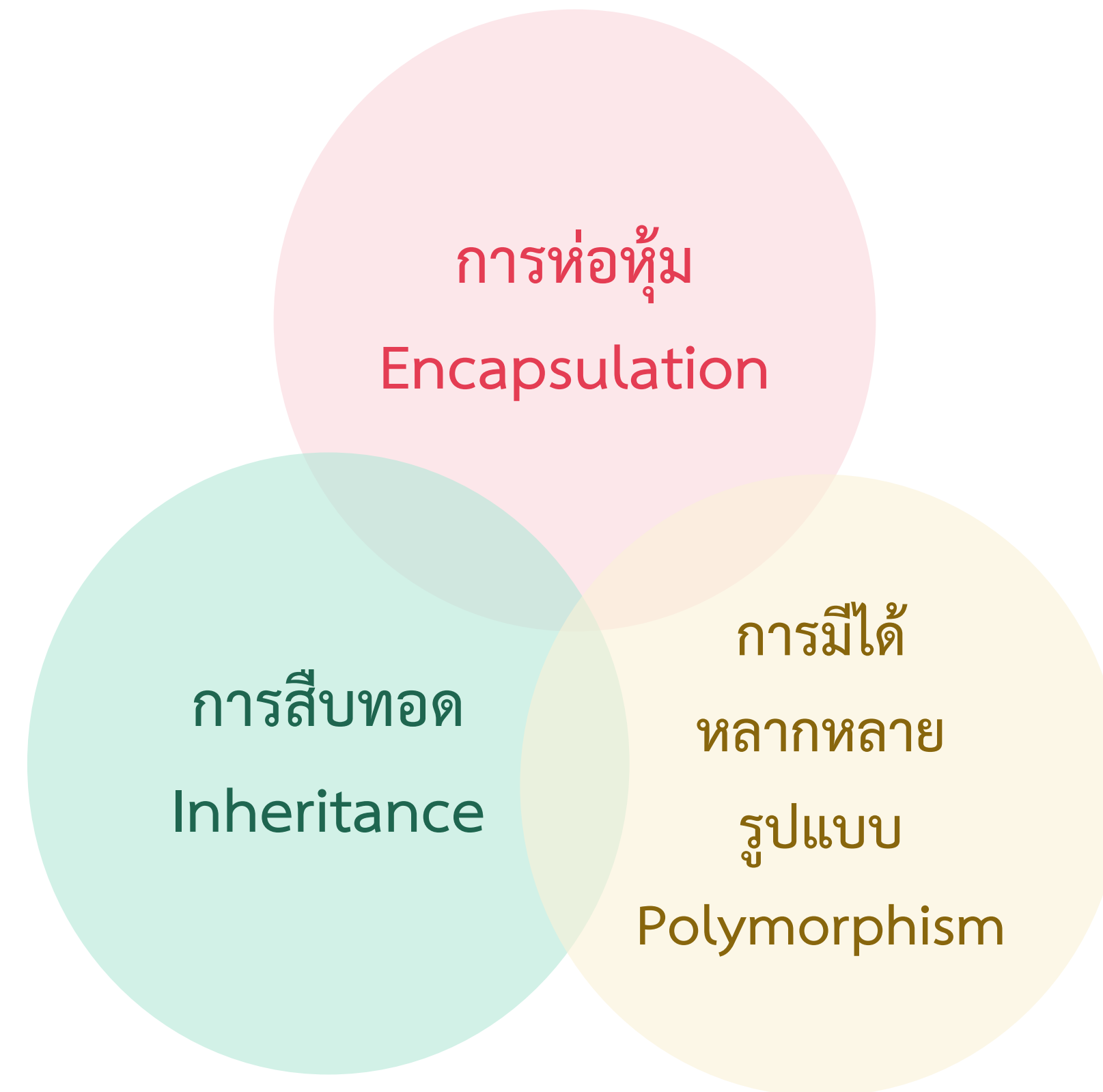
บทที่ 6 การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ โดยอาศัยการมีได้หลากหลายรูปแบบ

บรรยายโดย ผศ.ดร.ธราวิเชษฐ์ ธิติจรูญโรจน์

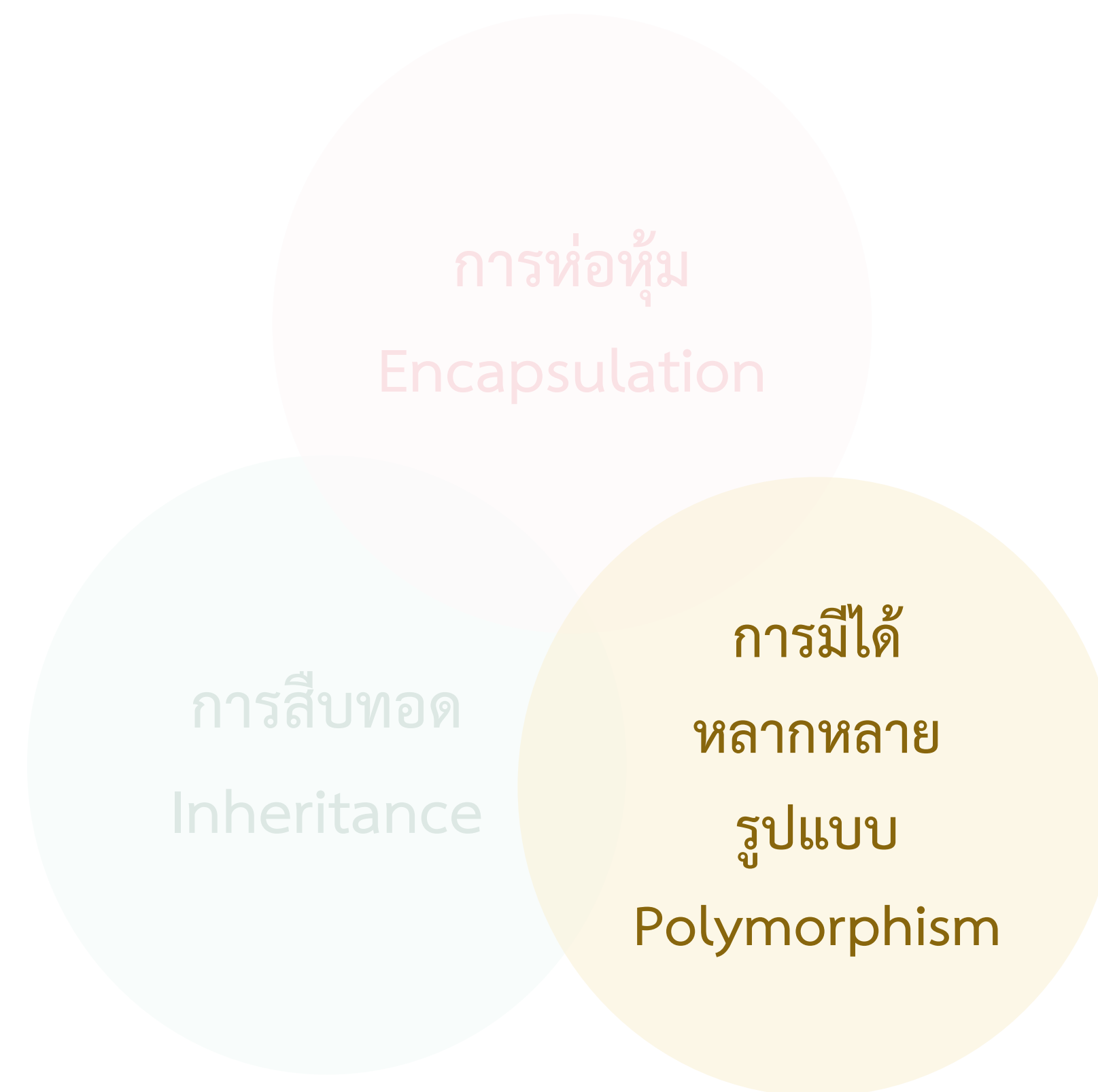
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ

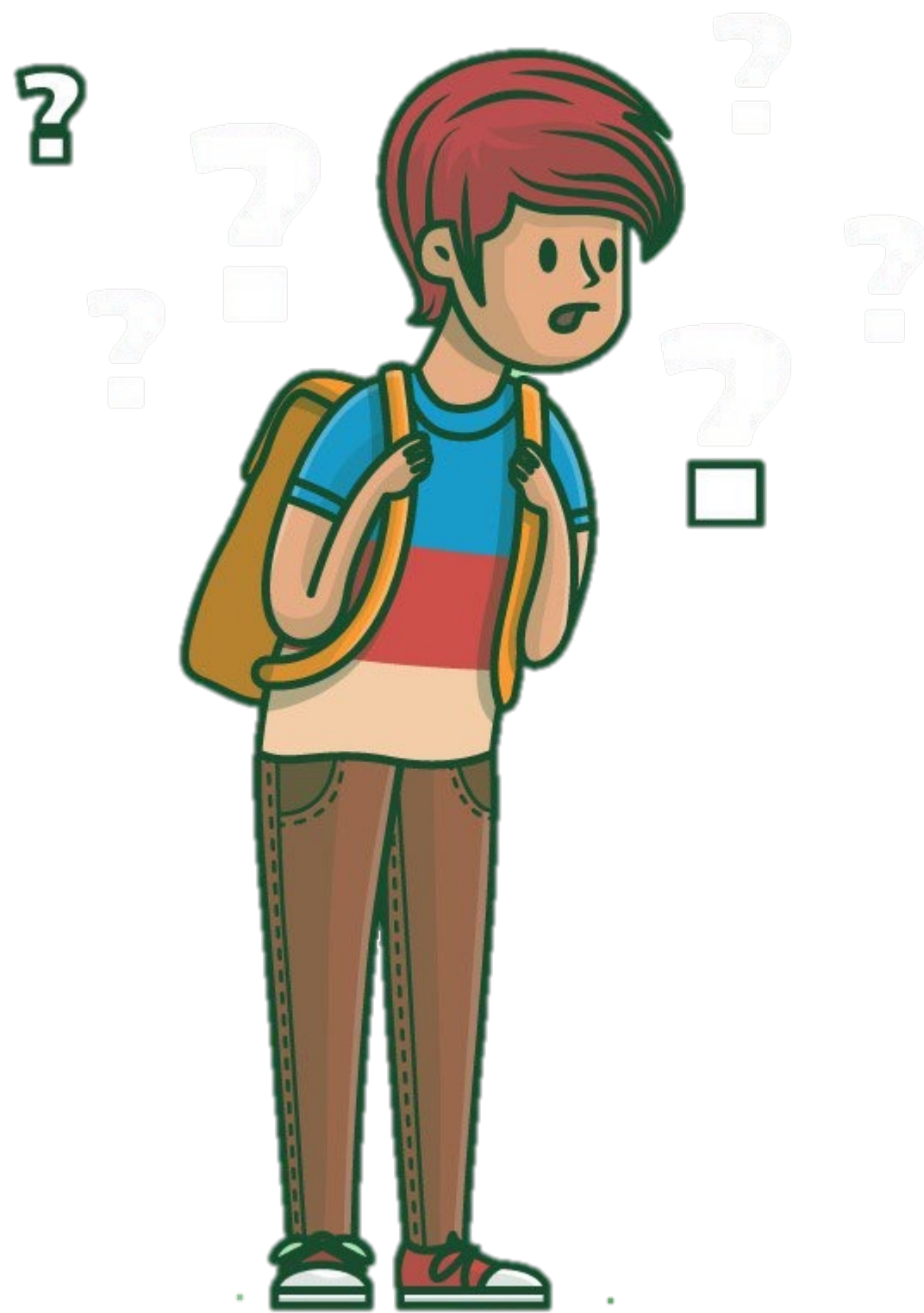

การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ

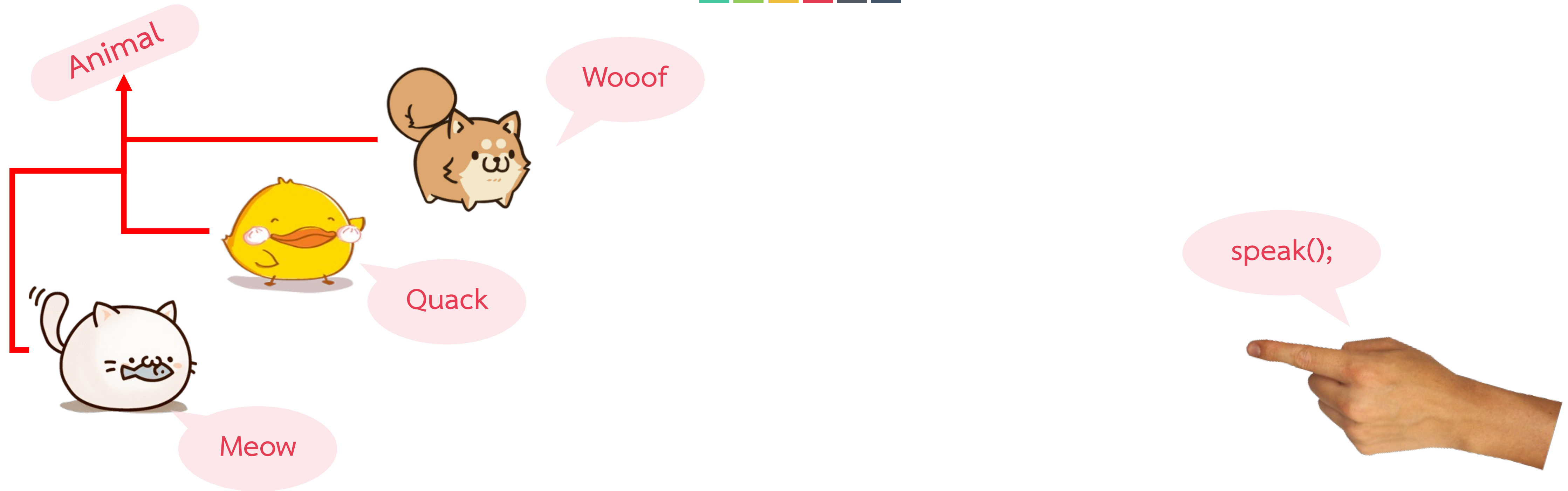

หัวข้อ

- การมีหลากหลายรูปแบบ (Polymorphism)
- หลักการ Upcasting และ Downcasting
- การ Overloaded เมธอด
- การ Overridden เมธอด
- หลักการทำงานของ Dynamic Binding
- หลักการทำงานของ Virtual Method Invocation

การมีหลากหลายรูปแบบ (Polymorphism)

Polymorphism มีรากศัพท์มาจากภาษากรีกคำว่า “poly” และ “morphs” โดยที่ "Poly" หมายถึงมากมาย และ "Morphs" หมายถึงรูปแบบ ดังนั้น จึงมีความหมายว่ารูปแบบนับไม่ถ้วนหรือรูปแบบที่หลากหลาย สำหรับการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุการมีได้หลายรูปแบบหมายถึง คุณสมบัติของอ็อบเจกต์ของคลาสที่ต่างกันสามารถตอบสนองต่อเมธอดเดียวกันในวิธีการที่ต่างกันได้ ซึ่งหมายถึงการเขียนเมธอดแบบ Overloaded, Overridden และการใช้ Dynamic Binding

การมีหลากหลายรูปแบบ (Polymorphism)

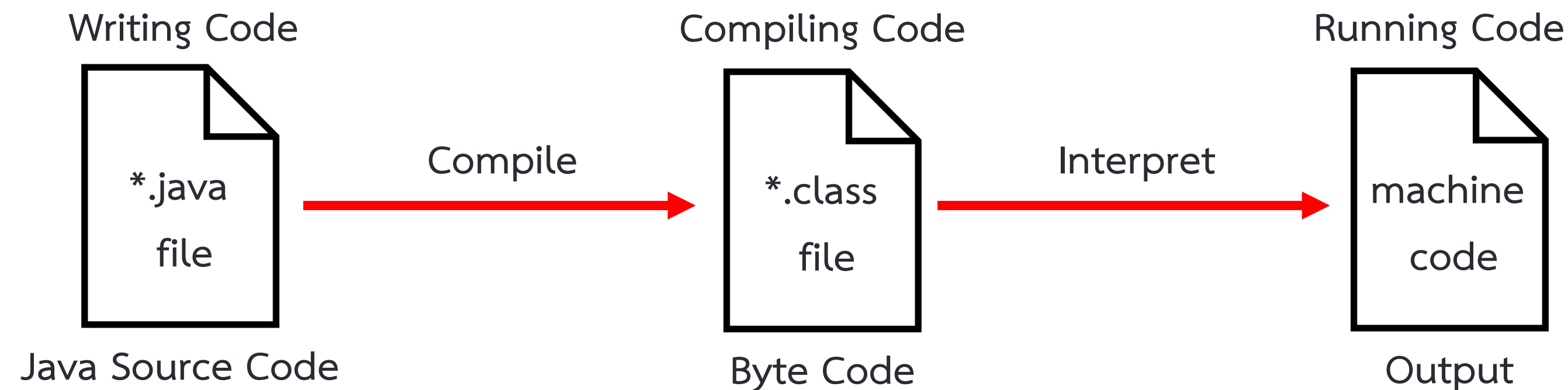
ระยะเวลาที่อยู่ที่	บริบท
บ้าน	ลูก
โรงเรียน	นักเรียน
ร้านอาหาร	ลูกค้า
รถโดยสาร	ผู้โดยสาร

สมมติว่าถ้านักศึกษาอยู่ที่โรงเรียนเวลานั้นนักศึกษาทำตัวเหมือนนักเรียน เวลานักศึกษาไปตลาดเวลานั้นนักศึกษาทำตัวเหมือนลูกค้า เวลานักศึกษาอยู่บ้านเวลานั้นนักศึกษาทำตัวเหมือนลูกชายหรือลูกสาว ดังนั้น จะพบบุคคลหนึ่งแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันในสถานการณ์แตกต่างกัน

การมีหลากหลายรูปแบบ (Polymorphism)

การมีหลากหลายรูปแบบ (Polymorphism) ในภาษาจาวายังสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

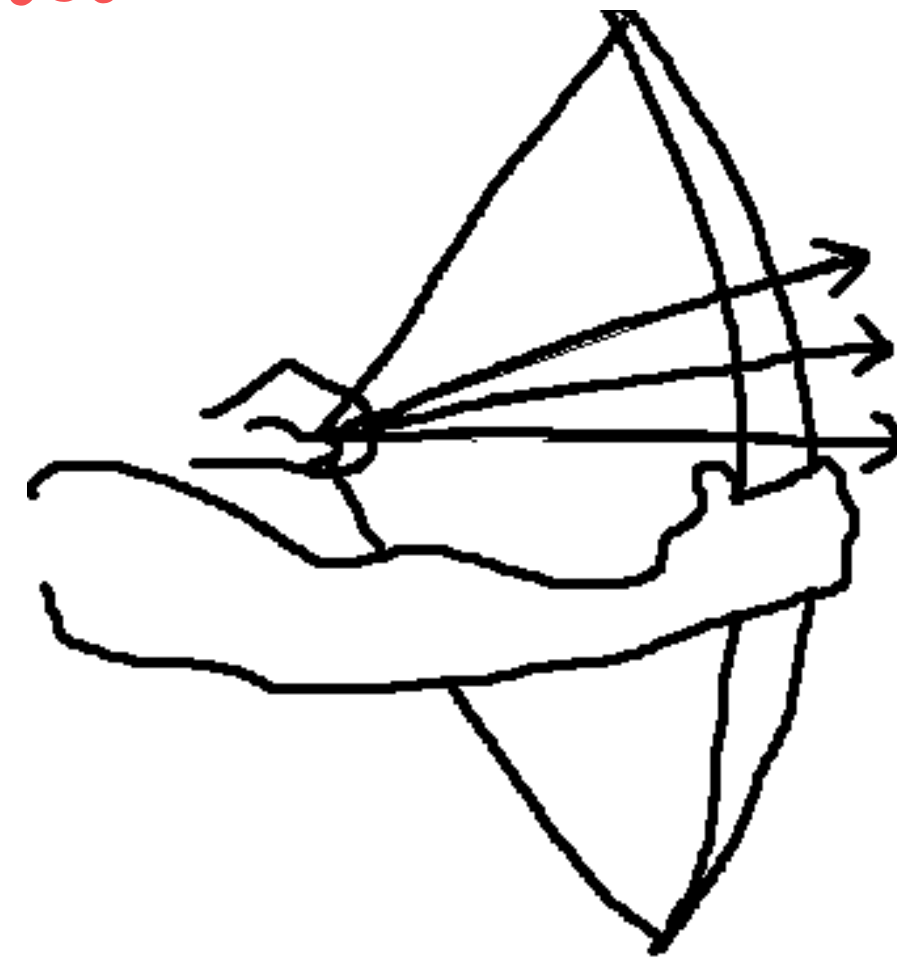

- “Compile-Time Polymorphism” เรียกอีกอย่างว่า “Static Polymorphism” ซึ่งการเรียกใช้เมธอดจะได้รับการกำหนดช่วงเวลาคอมไพล์ การ Compile-Time Polymorphism สามารถทำได้โดยอาศัยหลักการ Overloading เมธอด
- “Runtime Polymorphism” เรียกอีกอย่างว่า “Dynamic Binding” หรือ “Dynamic Method Dispatch” ในกระบวนการนี้ การเรียกใช้เมธอดจะได้รับการกำหนดหรือปรับเปลี่ยนแบบ Dynamic ขณะรันไทม์ การ “Runtime Polymorphism” สามารถทำได้โดยอาศัยหลักการ Overriding เมธอด

การมีหลากหลายรูปแบบ (Polymorphism)

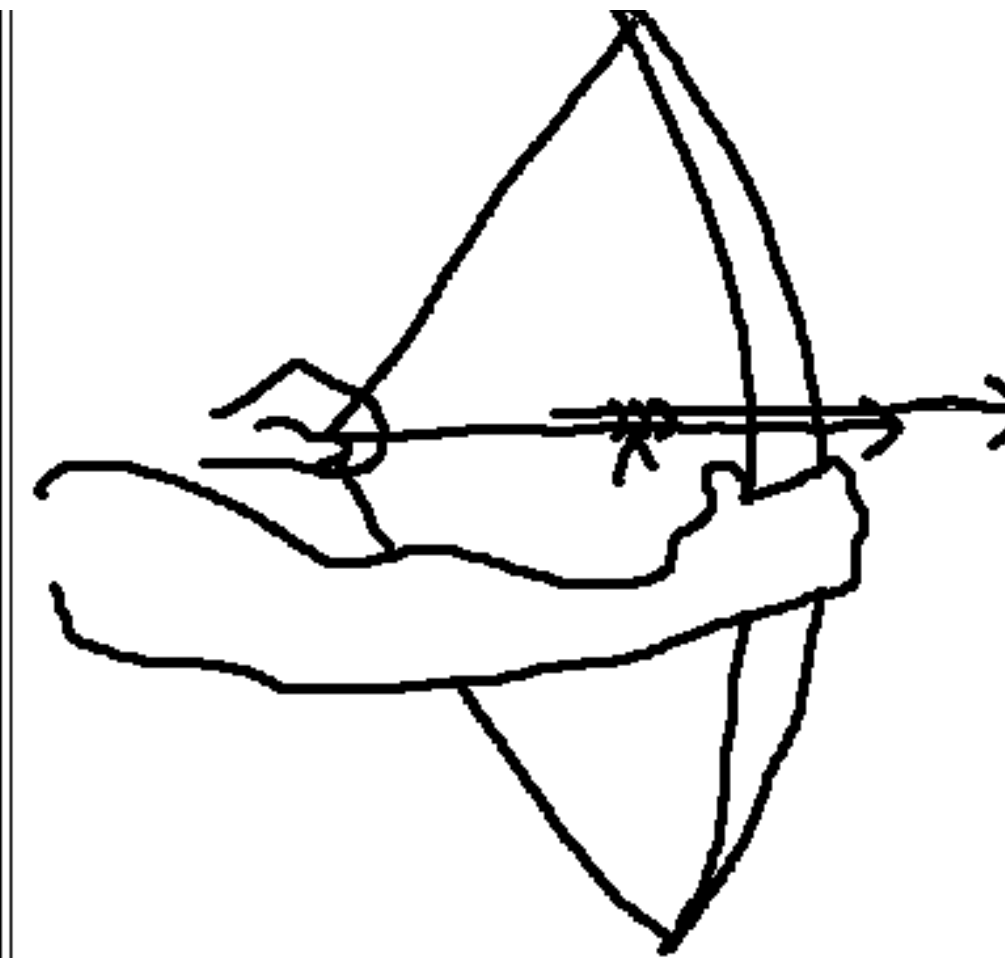

★ Upgrade ใน class

Overloading

★ Upgrade ที่คลาสลูก

Overriding

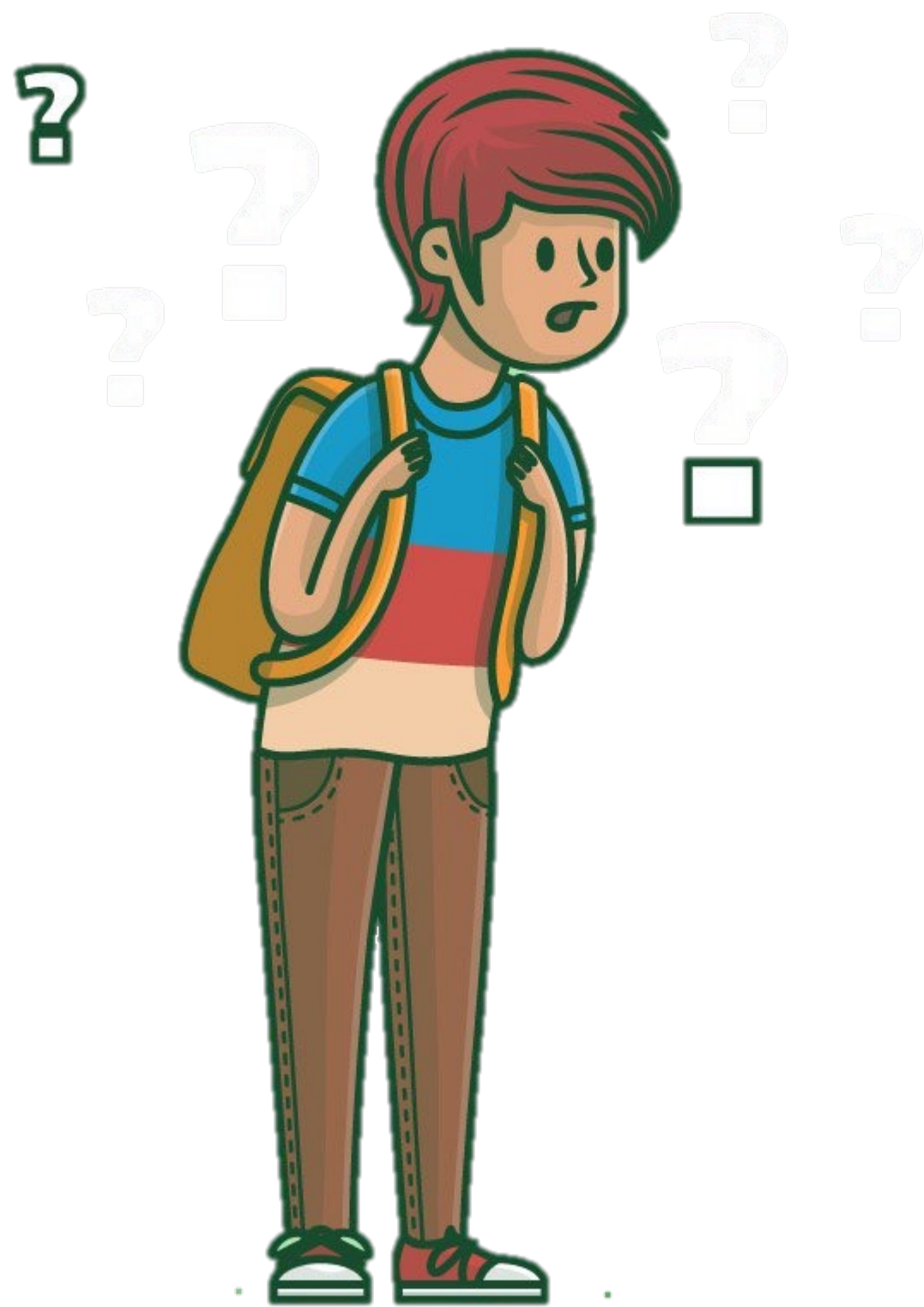
Overloaded และ Overridden

เป็นการกำหนดให้เมธอด (ที่มีชื่อเหมือนกัน) ของคลาส (ทั้งภายในคลาสเดียวกันและคลาสที่สืบทอดกัน) มีวิธีการทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถทำได้ 2 รูปแบบ (1) Overloaded และ (2) Overridden

หัวข้อ

- การมีหลากหลายรูปแบบ (Polymorphism)
- หลักการ Upcasting และ Downcasting
- การ Overloaded เมธอด
- การ Overridden เมธอด
- หลักการทำงานของ Dynamic Binding
- หลักการทำงานของ Virtual Method Invocation

Overloaded

Woof

speak();

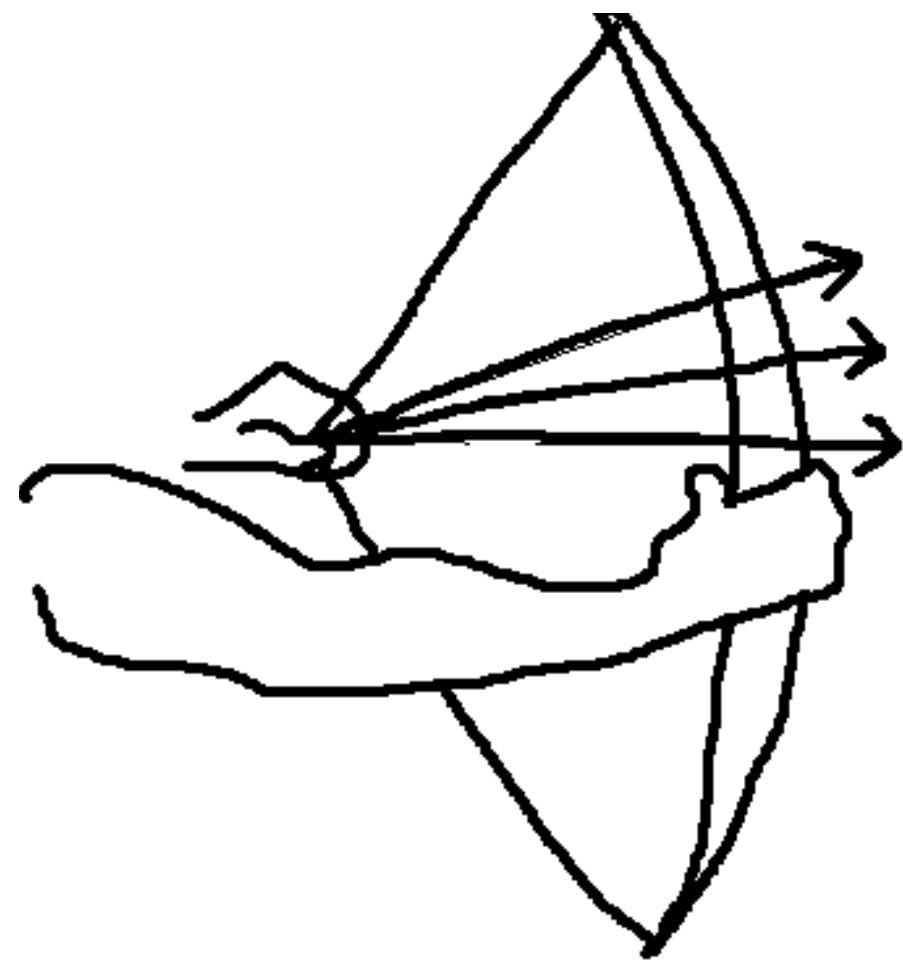

Hae Hae

speak( );

Overloaded

Overloading

เป็นการกำหนดให้เมธอด (ที่มีชื่อเหมือนกัน) ภายในคลาสเดียวกัน มี (1) การทำงาน หรือ (2) มีอินพุต หรือ (3) มีผลลัพธ์ ที่แตกต่างกัน เช่น คลาส `PrintStream` มีการ overloaded เมธอด `println()` ไว้ทั้งหมด 9 รูปแบบ เพื่อรองรับอินพุต (input) อย่างหลากหลาย ส่งผลให้เมธอดมีความยืดหยุ่นในการทำงานมากยิ่งขึ้น

<code>void</code>	<u><code>println</code></u> (boolean x)	Prints a boolean and then terminate the line.
<code>void</code>	<u><code>println</code></u> (char x)	Prints a character and then terminate the line.
<code>void</code>	<u><code>println</code></u> (char[] x)	Prints an array of characters and then terminate the line.
<code>void</code>	<u><code>println</code></u> (double x)	Prints a double and then terminate the line.
<code>void</code>	<u><code>println</code></u> (float x)	Prints a float and then terminate the line.
<code>void</code>	<u><code>println</code></u> (int x)	Prints an integer and then terminate the line.
<code>void</code>	<u><code>println</code></u> (long x)	Prints a long and then terminate the line.
<code>void</code>	<u><code>println</code></u> (<u>Object</u> x)	Prints an Object and then terminate the line.
<code>void</code>	<u><code>println</code></u> (<u>String</u> x)	Prints a String and then terminate the line.

หลักการ Overloaded

ในภาษาจาวา นักศึกษาสามารถ overloading เมธอดได้ด้วย 2 แนวทาง ได้แก่

ข้อที่ 1 **ปรับเปลี่ยนจำนวนของ parameter**

```
public class MyMath { # 1      # 2
    public int minus(int a, int b) {
        return (a-b);
    }
    public int minus(# 1 int a, # 2 int b, # 3 int c) {
        return (a-b-c);
    }
}

public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        MyMath m = new MyMath();
        System.out.println(m.minus(10,5));
        System.out.println(m.minus(10,2,5));
    }
}
```

} Overloaded

หลักการ Overloaded

ในภาษาจาวา นักศึกษาสามารถ overloading เมธอดได้ด้วย 2 แนวทาง ได้แก่

ข้อที่ 2 ปรับเปลี่ยน data type ของ parameter (ต่าง data type / sequence ของ data type ต่างกัน)

```
public class MyMath {  
    public int minus(int a, int b) {  
        return (a-b);  
    }  
    public double minus(String a, String b) {  
        return (Double.parseDouble(a) - Double.parseDouble(b));  
    }  
}  
public class Main {  
    public static void main(String[] args) {  
        MyMath m = new MyMath();  
        System.out.println(m.minus(10,5));  
        System.out.println(m.minus(10,2,5));  
    }  
}
```

"10", "5"

หลักการ Overloaded

การ overloading เมธอดไม่สามารถทำได้โดยเปลี่ยนการคืนค่าของเมธอด กล่าวคือ overloading เมธอดไม่เกี่ยวข้องกับประเภทการส่งคืนค่า การ overloading เมธอด 2 เมธอดต้องมีพารามิเตอร์ต่างกัน ดังนั้น หากมีสองเมธอดที่มีพารามิเตอร์เดียวกันภายในคลาส จะก่อให้เกิดข้อผิดพลาดถึงแม้ว่าสองเมธอดจะมีการส่งคืนค่าที่แตกต่างกันก็ตาม หมายความว่า การ overloading ไม่มีความสัมพันธ์กับการส่งคืนค่า

```
public class MyMath{  
    public int minus(int x, int y){  
        return x-y;  
    }  
    public double minus(int x, int y){  
        return 1.0*(x-y);  
    }  
    public static void main(String args[]){  
        MyMath m = new MyMath();  
        System.out.println(m.minus(5,2));  
    }  
}
```

Focus on parameter not name

MyMath.java:5: error: method
minus(int, int) is already
defined in class Sample

ตัวอย่าง Overloaded ที่ถูกต้อง

```
public class Main {  
    public static void main(String[] args) {  
        Main m = new Main();  
        m.hi();  
        m.hi("Bank");  
        m.hi("Tara", "Vichet");  
    }  
  
    public void hi() {  
        System.out.println("Hi");  
    }  
    public void hi(String n) {  
        System.out.println("Hi " + n);  
    }  
    public void hi(String f, String l) {  
        System.out.println("Hi " + f + " " + l);  
    }  
}
```

ผลลัพธ์

Hi

Hi Bank

Hi Tara Vichet

ตัวอย่าง Overloaded ที่ **ไม่ถูกต้อง**

```

public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        Main m = new Main();
        m.hi();
        m.hi("Bank");
    }

```

```

    public void hi() { → มี 1 parameter
        System.out.println("Hi");
    }

```

```

    public String hi() { → มี 1 parameter
        return "Hi";
    }

```

```

    public void hi(String n) {
        System.out.println("Hi " + n);
    }

```

```

    public void hi(String f) {
        System.out.println("Hi " + f);
    }

```

} error

ผลลัพธ์

Main.java:11: error: method hi() is already defined in class Main

```

    public String hi() {
        ^

```

Main.java:17: error: method hi(String) is already defined in class Main

```

    public void hi(String f) {
        ^

```

error 2 errors

} data type

ชนิด

ได้เหมือนกัน

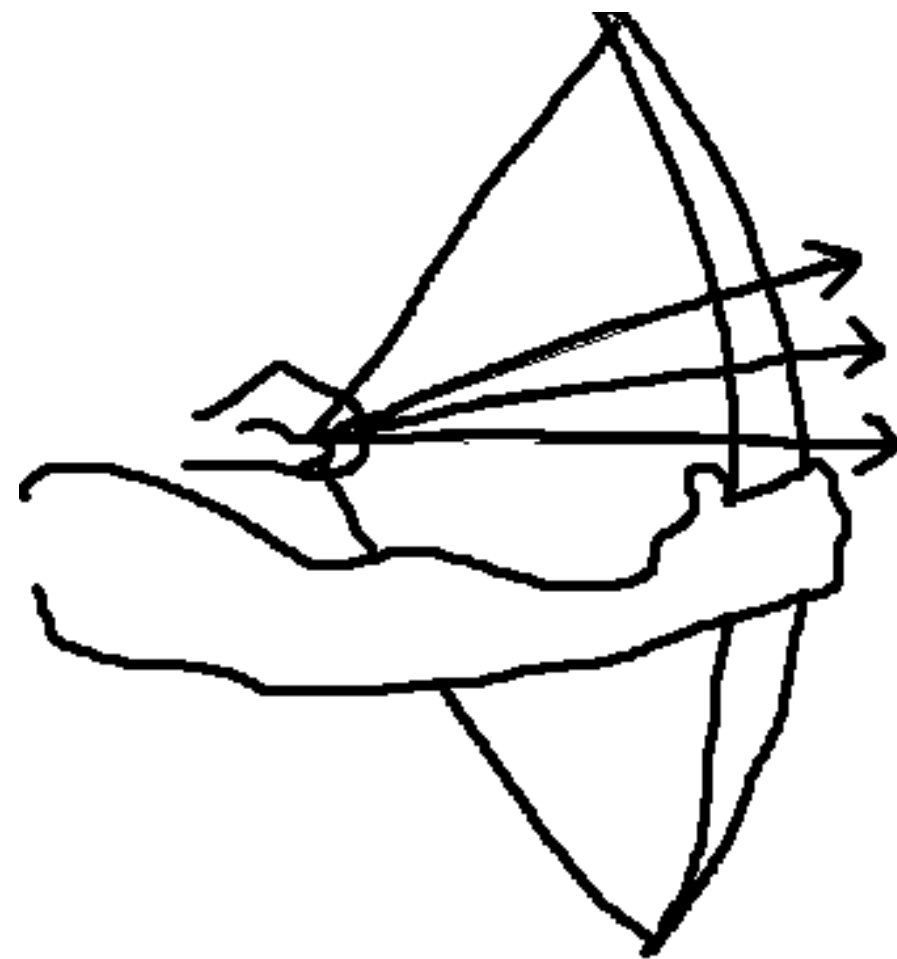
error 2 errors

ตัวอย่าง Overloaded

ตัวอย่าง การเขียนเมธอดแบบ Overloaded ถูกต้อง

```
public void setDetail(String ID, String n)
public void setDetail(String ID, double GPA)
public double setDetail(double GPA, String ID)
```


Overloading

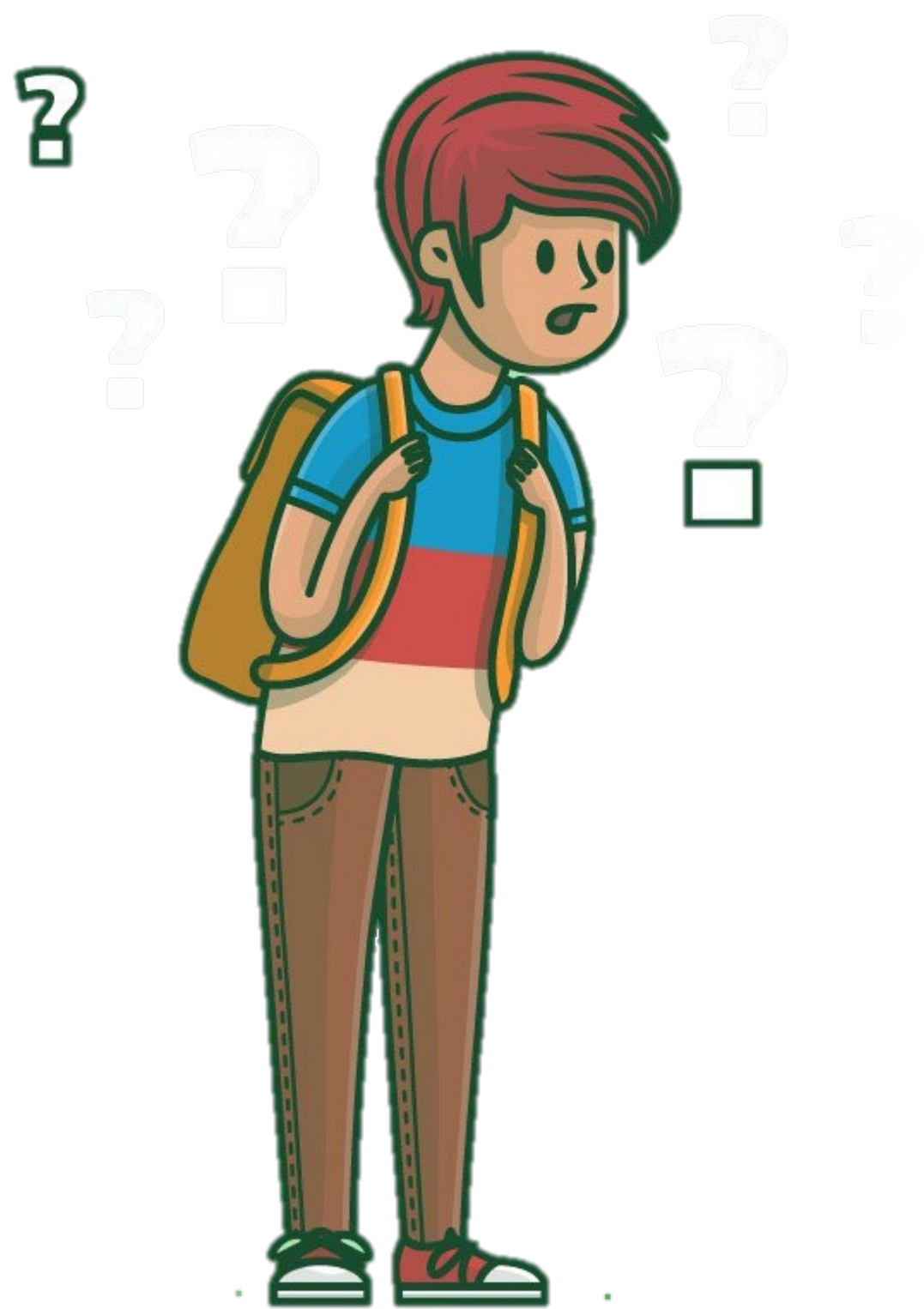
ตัวอย่าง การเขียนเมธอดแบบ Overloaded ไม่ถูกต้อง

```
public void setDetail(String ID, double GPA)
public void setDetail(String n, double GPA)
```

หัวข้อ

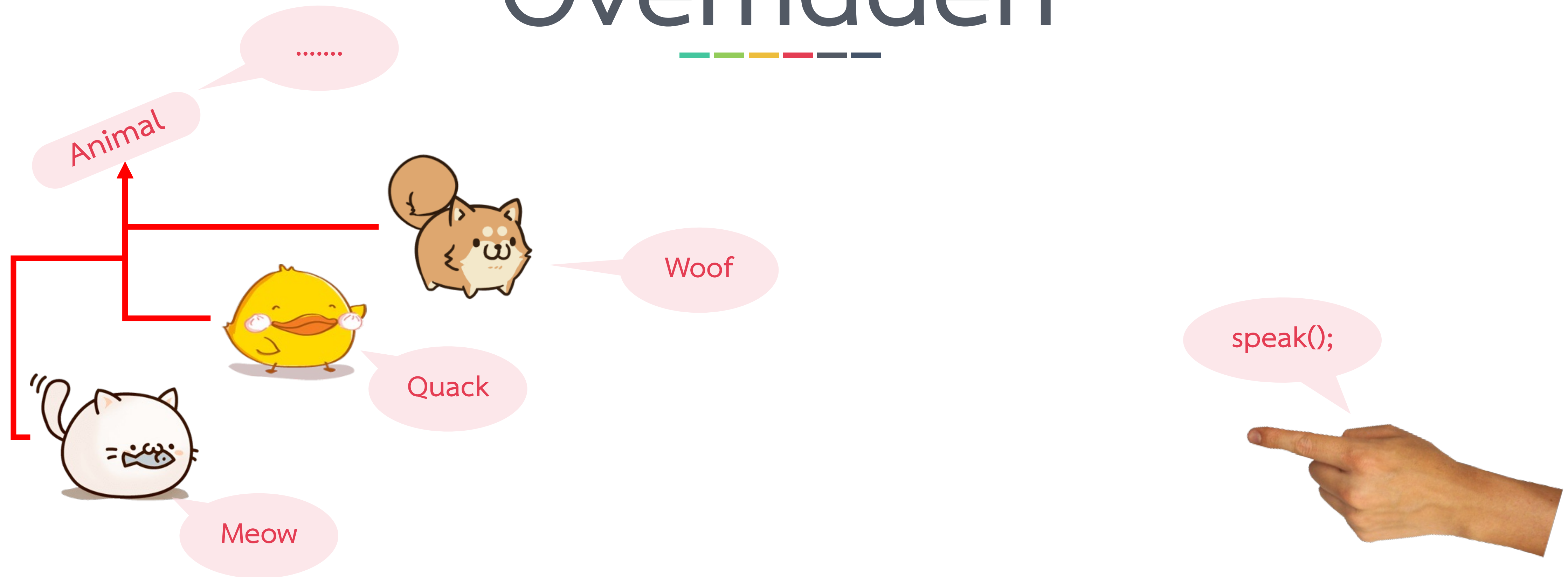

- การมีหลากหลายรูปแบบ (Polymorphism)
- หลักการ Upcasting และ Downcasting
- การ Overloaded เมธอด
- การ Overridden เมธอด
- หลักการทำงานของ Dynamic Binding
- หลักการทำงานของ Virtual Method Invocation

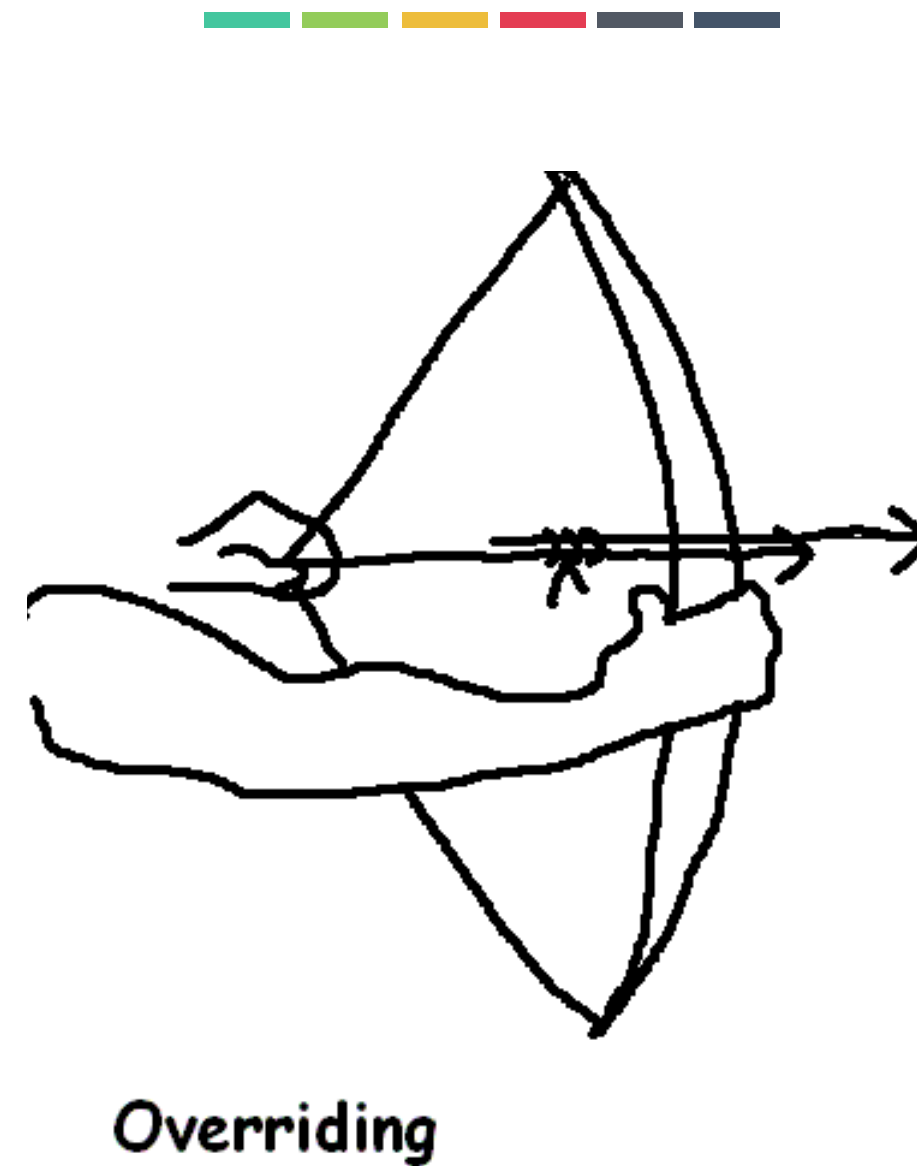

Overridden

การ Overriding เมธอดในภาษาจาวาคือคลาสลูก (Subclass) มีเมธอดที่ชื่อเหมือนในเมธอดที่คลาสแม่ (Superclass) จุดประสงค์มีไว้เพื่ออนุญาตให้เมธอดในคลาสลูกสามารถเพิ่มเติมการทำงานจำเพาะ (เพิ่มโค้ด) ในเมธอด

Overridden

เป็นการอนุญาตให้คลาสลูก (Subclass) สามารถเพิ่มเติมการทำงานจำเพาะ (เพิ่มโค้ด) ในเมธอดที่คลาสแม่ (Superclass) มีไว้แล้วได้ โดยมีเงื่อนไขดังนี้

ข้อที่ 1

same

จำนวนและชนิดของ
argument จะต้องเหมือนเดิม

ข้อที่ 2

same

ชนิดข้อมูลของค่าที่ส่งกลับ
จะต้องเหมือนเดิม

ข้อที่ 3 ~~diff~~

Access Modifier จะต้อง
มีระดับไม่ต่ำกว่าเดิม

ตัวอย่าง Overridden

```
public class Student{
    protected String id;
    protected String name;
    protected double gpa;
    public void printDetail(){
        System.out.println("ID "+id);
        System.out.println("Name "+name);
    }
}

public class GradStudent extends Student{
    protected String thesisTitle;
    public String getThesisTitle(){ return this.thesisTitle; }
    public void printDetail(){
        System.out.println("ID "+id);
        System.out.println("Name "+name);
        System.out.println("GPA "+gpa);
        System.out.println("Title "+thesisTitle);
    }
}
```

replace by
super.printDetail();

ตัวอย่าง Overridden


```
public class Vehicle{  
    public void run(){  
        System.out.println("Vehicle is running");  
    }  
}
```

เปลี่ยนการทำงาน ตาม

```
public class Motorcycle extends Vehicle{  
    public void run(){  
        System.out.println("Bike is running safely");  
    }  
}
```

ตัวอย่าง Overridden

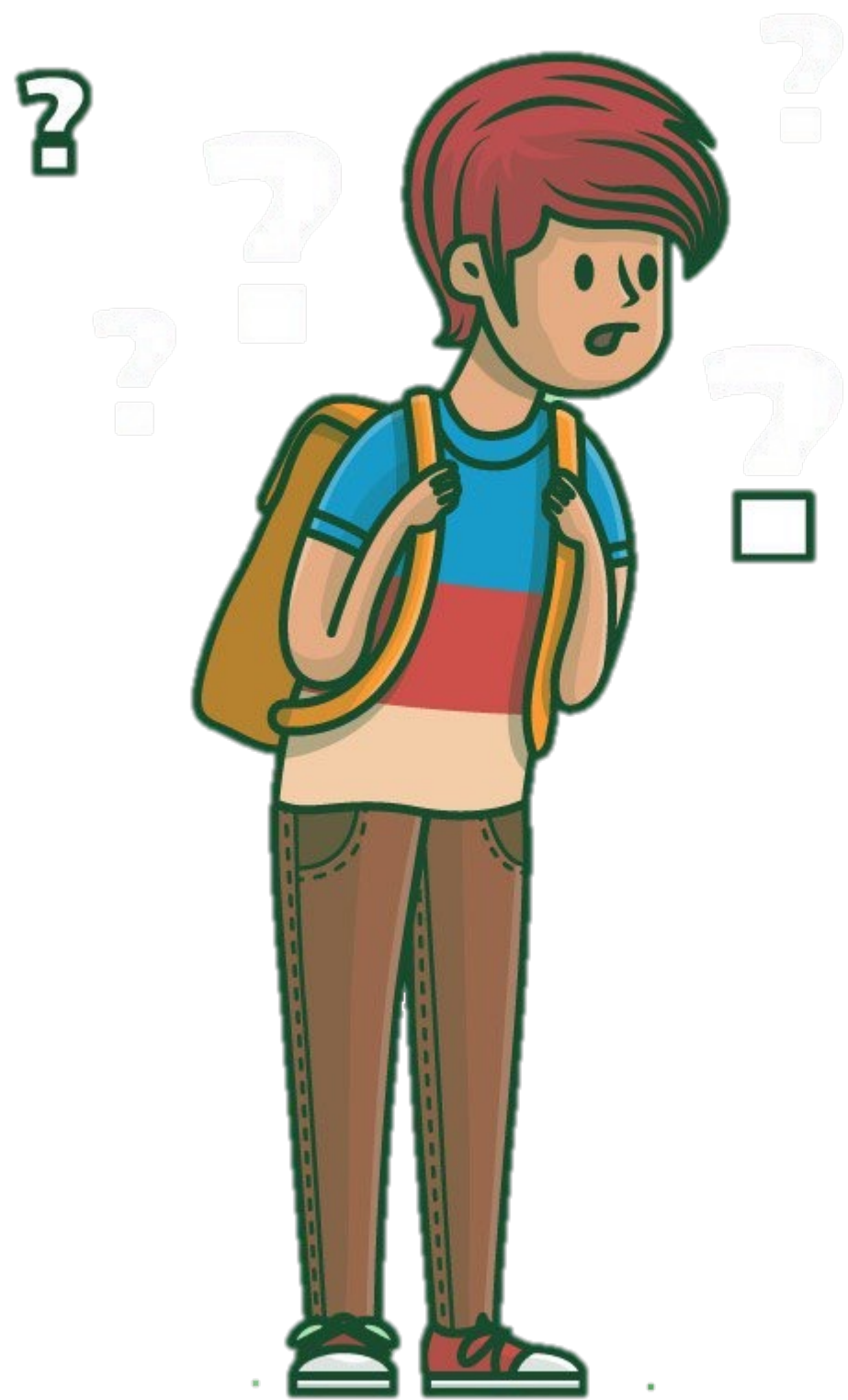
```
public class Bank{  
    public int double getRateOfInterest(){return 0;}  
}  
public class SCB extends Bank{  
    public double getRateOfInterest(){return 2.5;}  
}  
  
public class KTB extends Bank{  
    public double getRateOfInterest(){return 1.75;}  
}  
public class KBANK extends Bank{  
    public double getRateOfInterest(){return 2.90;}  
}
```


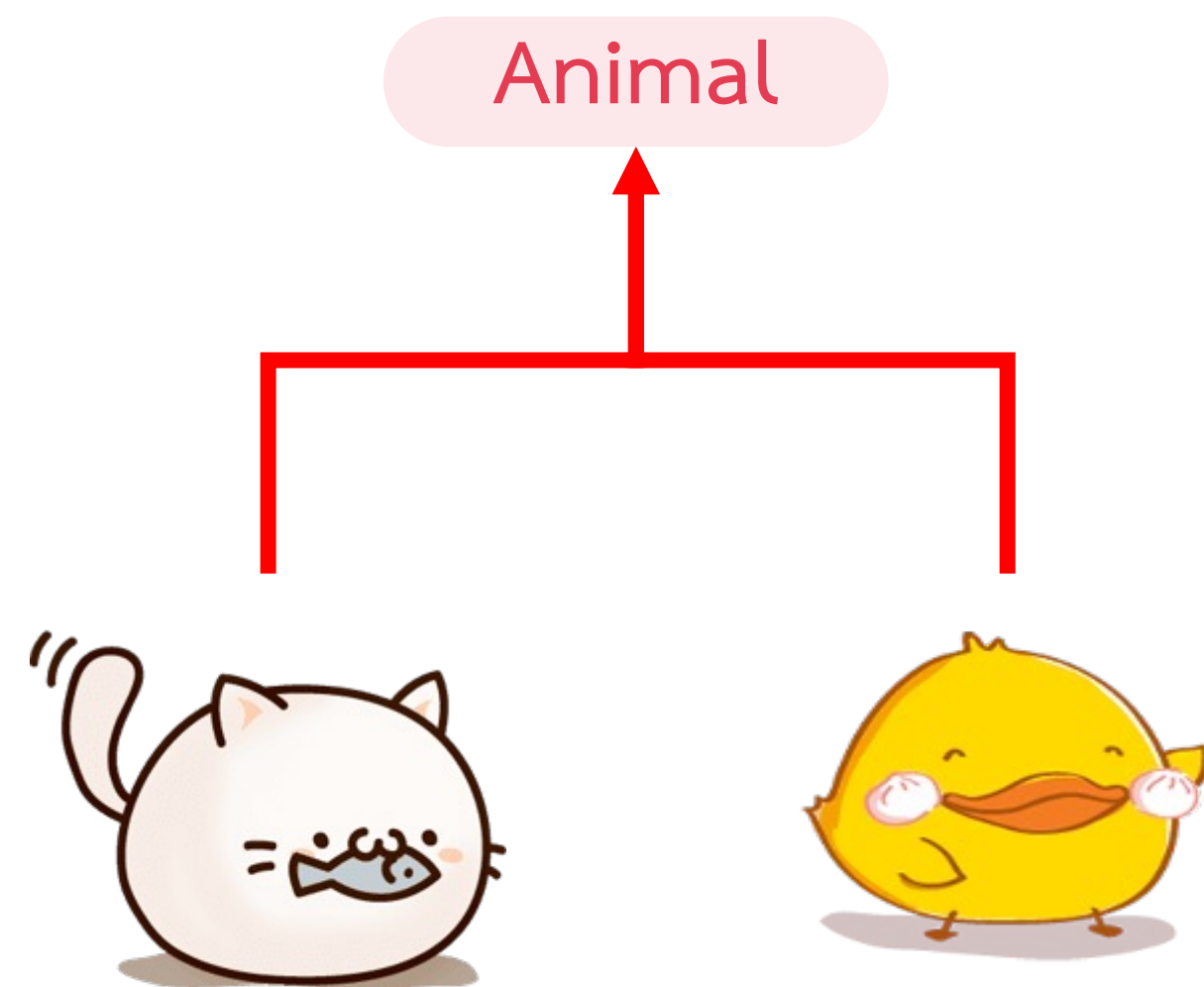
หัวข้อ

- การมีหลากหลายรูปแบบ (Polymorphism)
- หลักการ Upcasting และ Downcasting
- การ Overloaded เมธอด
- การ Overridden เมธอด
- หลักการทำงานของ Dynamic Binding
- หลักการทำงานของ Virtual Method Invocation

Dynamic Binding

โดยทั่วไปแล้ว **ตัวแปรชนิดอ้างอิง** สามารถเป็นได้เพียงชนิดเดียว (Data type) และไม่สามารถปรับเปลี่ยนได้ ซึ่งเป็นลักษณะการทำงานแบบ **Static Binding**

- **Static Binding** คือ ชนิดข้อมูล (Data type) ของตัวแปรชนิดอ้างอิง (Object) จะถูกกำหนดก็ต่อเมื่อ **โปรแกรมถูก Compile**

อย่างไรก็ตาม การที่ **ตัวแปรชนิดอ้างอิง** สามารถย้ายการอ้างอิงจากวัตถุเดิมไปสู่วัตถุใหม่ได้ กรณีเป็นคลาสแม่ลูกกัน

- **Dynamic Binding** คือ ชนิดข้อมูล (Data type) ของตัวแปรชนิดอ้างอิง (Object) จะถูกกำหนดก็ต่อเมื่อ **โปรแกรมประมวลผล (runtime)**

การมีหลากหลายรูปแบบ (Polymorphism)

Dynamic Binding

เป็นหลักการของการสร้างวัตถุของคลาสที่มีการสืบทอดกันได้หลากหลายรูปแบบ ตัวอย่างการประกาศให้วัตถุของคลาสใด ๆ

Superclass **obj**; ประกาศแม่

ซึ่งสามารถสร้างได้ 2 แบบ ได้แก่

(1) คลาสนั่นเอง

obj = **new** **Superclass** (); ประกาศแม่ที่ตัวเอง ✓ Java ยอม

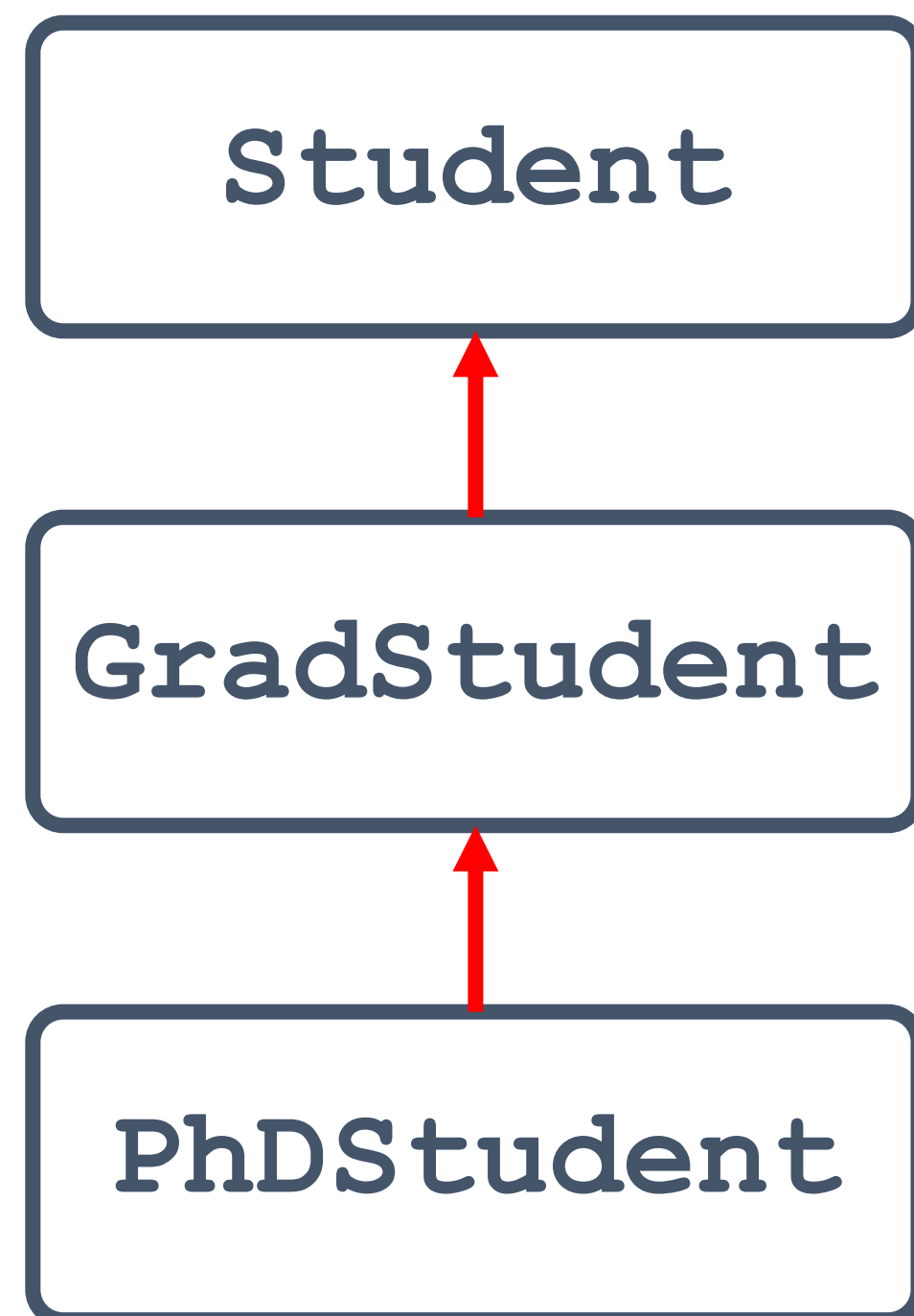
(2) คลาสอื่น ๆ ที่เป็นคลาสลูก (subclass)

obj = **new** **Subclass** (); ประกาศแม่ที่รับลูก ✓ Java ยอม

★ Java ไม่ยอมให้ประกาศลูกรับแม่ ✗

การมีหลากหลายรูปแบบ (Polymorphism)

ตัวอย่าง การประกาศ **Student** แล้วสร้างวัตถุเป็น **Student** หรือ **GradStudent**
หรือ **PhDStudent**


```
Student stu1 = new Student();  
Student stu1 = new GradStudent();  
Student stu1 = new PhDStudent();
```

เช่นเดียวกับ การประกาศ **GradStudent** แล้วสร้างวัตถุเป็น **GradStudent** หรือ **PhDStudent**

```
GradStudent stu2 = new GradStudent();  
GradStudent stu2 = new PhDStudent();
```

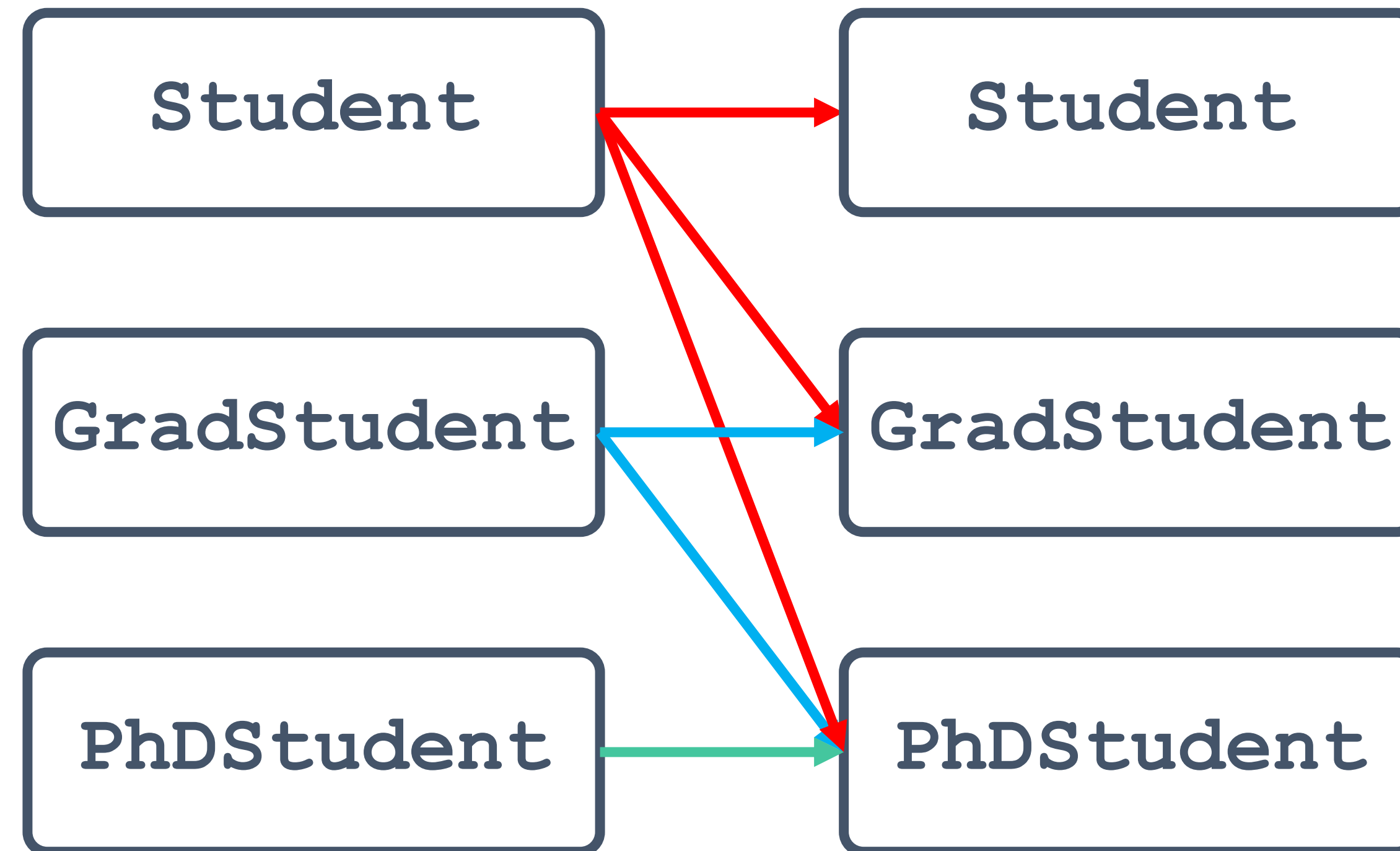
** อย่างไรก็ตาม ภาษาจาวาไม่สามารถประกาศ Subclass แต่สร้างวัตถุเป็น Superclass ได้

การมีหลากหลายรูปแบบ (Polymorphism)

(1) ประกาศ

(2) สร้าง

ตัวอย่างวัตถุของคลาสที่มีได้หลากหลายรูปแบบ

การส่งผ่าน argument ได้หลายรูปแบบ

ในกรณีที่เมธอดมี argument เป็นข้อมูลชนิดคลาส เราสามารถที่จะส่งอ็อบเจกต์ของคลาสที่เป็น subclass ของคลาสนั้นแทนได้ ตัวอย่างเช่น

Student

GradStudent

PhDStudent

```
Student s1 = new Student();  
GradStudent s2 = new GradStudent();
```

*** เราสามารถที่จะเรียกใช้เมธอด `printInfo(Student s)` ได้หลายรูปแบบดังนี้ ***

```
printInfo(s1)  
printInfo(s2)
```

ตัวอย่างที่ 1 Dynamic Binding

```
public class Student{
    protected String id, name;
    public void printInfo(Student s) {
        System.out.println("ID "+s.id);
        System.out.println("Name "+s.name);
    }
}

public class GradStudent extends Student{
    protected String thesisTitle;
}

public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        Student s1 = new Student();
        Student s2 = new Student();
        GradStudent g1 = new GradStudent();
        s1.printInfo(s2);
        s1.printInfo(g1);
    }
}
```

ตัวอย่างที่ 2 Dynamic Binding

```
public class Fruit {  
    private int energy;  
    public void setEnergy(int energy) { this.energy = energy; }  
    public int getEnergy() { return this.energy; }  
}  
public class Apple extends Fruit {  
    public Apple() {  
        this.setEnergy(10);  
    }  
}  
public class Orange extends Fruit {  
    public Orange() {  
        this.setEnergy(15);  
    }  
}  
public class Banana extends Fruit {  
    public Banana() {  
        this.setEnergy(20);  
    }  
}
```

ตัวอย่างที่ 2 Dynamic Binding

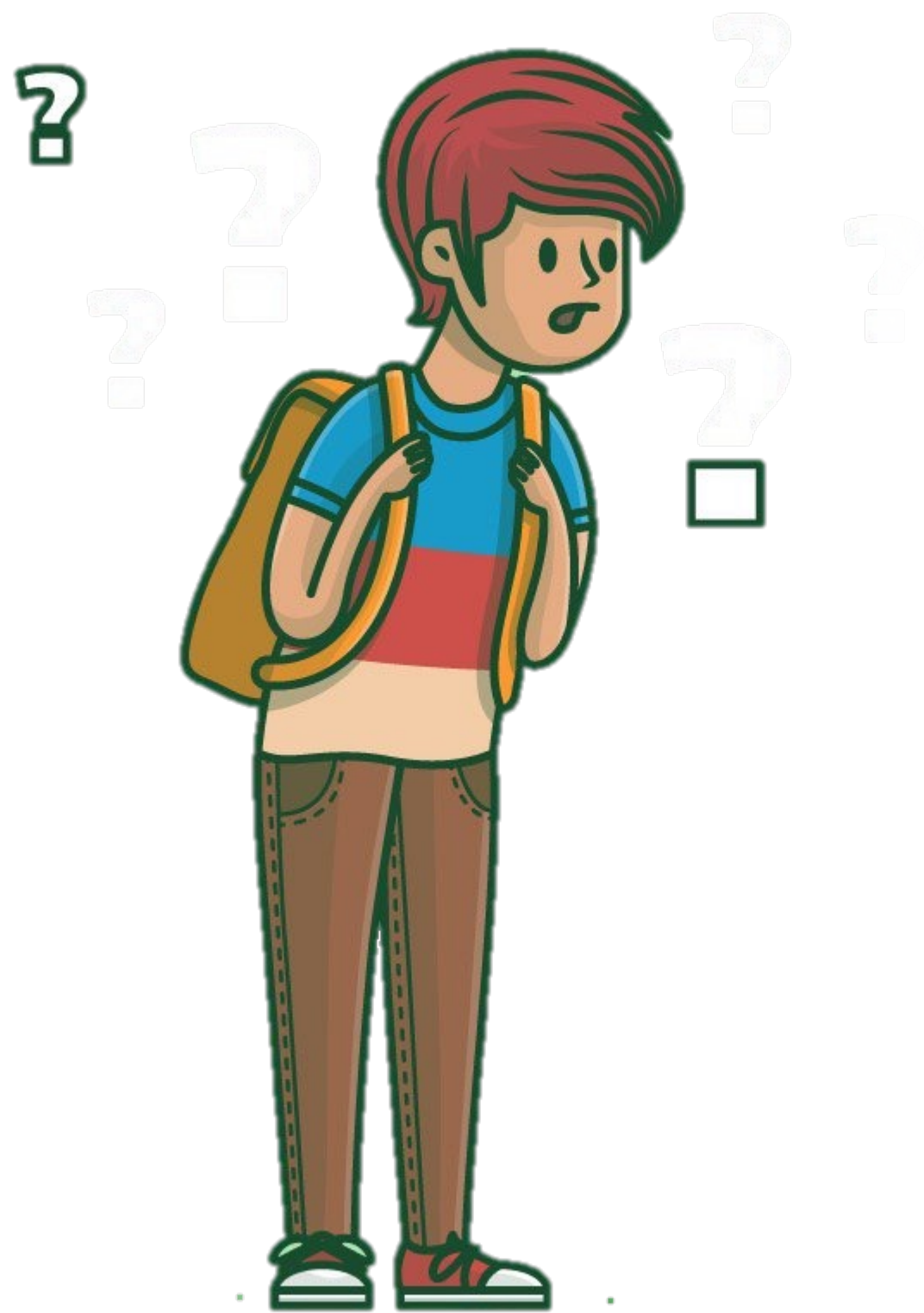
```
public class Dog {
    private int energy;
    public int getEnergy() { return energy; }
    public void setEnergy(int energy) { this.energy = energy; }
    public void eat(Fruit f) {
        this.setEnergy(this.getEnergy() + f.getEnergy());
    }
}

public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        Dog d1 = new Dog();
        Apple a = new Apple();
        Orange o = new Orange();
        Banana b = new Banana();
        System.out.println("Dog's Energy is "+d1.getEnergy());      d1.eat(a);
        System.out.println("Dog's Energy is "+d1.getEnergy());      d1.eat(o);
        System.out.println("Dog's Energy is "+d1.getEnergy());      d1.eat(b);
        System.out.println("Dog's Energy is "+d1.getEnergy() + " after ate " + b.getName());
    }
}
```

หัวข้อ

- การมีหลากหลายรูปแบบ (Polymorphism)
- หลักการ Upcasting และ Downcasting
- การ Overloaded เมธอด
- การ Overridden เมธอด
- หลักการทำงานของ Dynamic Binding
- หลักการทำงานของ Virtual Method Invocation

Virtual Method Invocation

- โปรแกรมภาษาจาวาพิจารณาเรียกใช้เมธอดจากชนิดของอ็อบเจกต์ที่สร้างขึ้น ตัวอย่างเช่น

```
Student s1 = new GradStudent(); ★  
s1.printDetail(); → compiler จะมองที่ student แต่ runtime จะมองที่ grad
```

เป็นคำสั่งที่เรียกใช้เมธอด printDetail() ของคลาส GradStudent ไม่ใช่เมธอดของคลาส Student

- แต่คอมไพเลอร์ของภาษาจาวาจะไม่อนุญาตให้เรียกใช้เมธอดใด ๆ ก็ตามที่ไม่มีการประกาศอยู่ในเมธอดของ superclass ที่กำหนดไว้ ตัวอย่างเช่น

```
Student s1 = new GradStudent();  
s1.getThesisTitle(); // Fail to compile
```

ตัวอย่างที่ 1

```
public class Vehicle{
    public void move(){
        System.out.println("Move in Vehicle");
    }
}
public class Car extends Vehicle{
    public void move(){
        System.out.println("Move in Car");
    }
}
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        Vehicle v1 = new Car();
        v1.move();
        Car c1 = new Car();
        c1.move();
    }
}
```

ผลลัพธ์

Move in Car

Move in Car

ตัวอย่างที่ 2

```
public class Vehicle{  
    public void move(){        System.out.println("Move in Vehicle"); }  
}
```

```
public class Car extends Vehicle{  
    public void move(){        System.out.println("Move in Car"); }  
    public void move2(){       System.out.println("Move in Car"); }  
}
```

```
public class Main {  
    public static void main(String[] args) {  
        Vehicle v1 = new Car();  
        v1.move2();  
        Car c1 = new Car();  
        c1.move2();  
    }  
}
```

ผลลัพธ์

```
Main.java:4: error: cannot find symbol  
        v1.move2();  
          ^
```

```
symbol:   method move2()  
location: variable v1 of type Vehicle  
1 error
```

การ Casting Object

การ Casting Object จึงถูกนำมาใช้งานสำหรับกรณีนี้

```
(ClassName) ObjectName
```

เช่น

```
Vehicle v1 = new Car();  
(Car)v1.move2();
```


ตัวอย่างที่ 3

```
public class Vehicle{  
    public void move(){        System.out.println("Move in Vehicle");    }  
}
```

```
public class Car extends Vehicle{  
    public void move(){        System.out.println("Move in Car");        }  
    public void move2(){        System.out.println("Move in Car");        }  
}
```

```
public class Main {  
    public static void main(String[] args) {  
        Vehicle v1 = new Car();  
        ((Car)v1).move2();  
        Car c1 = new Car();  
        c1.move2();  
    }  
}
```

ผลลัพธ์

Move in Car

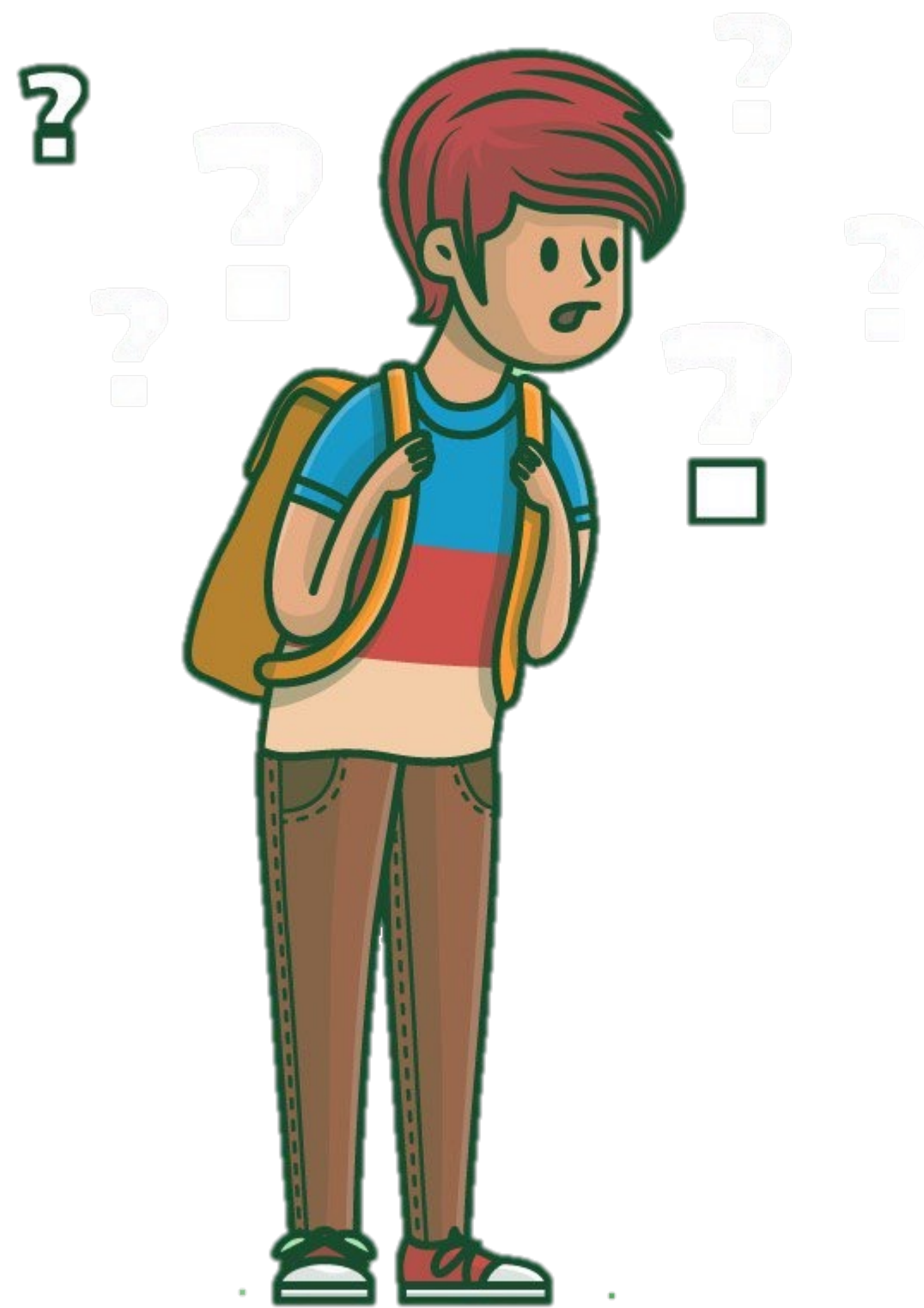
Move in Car

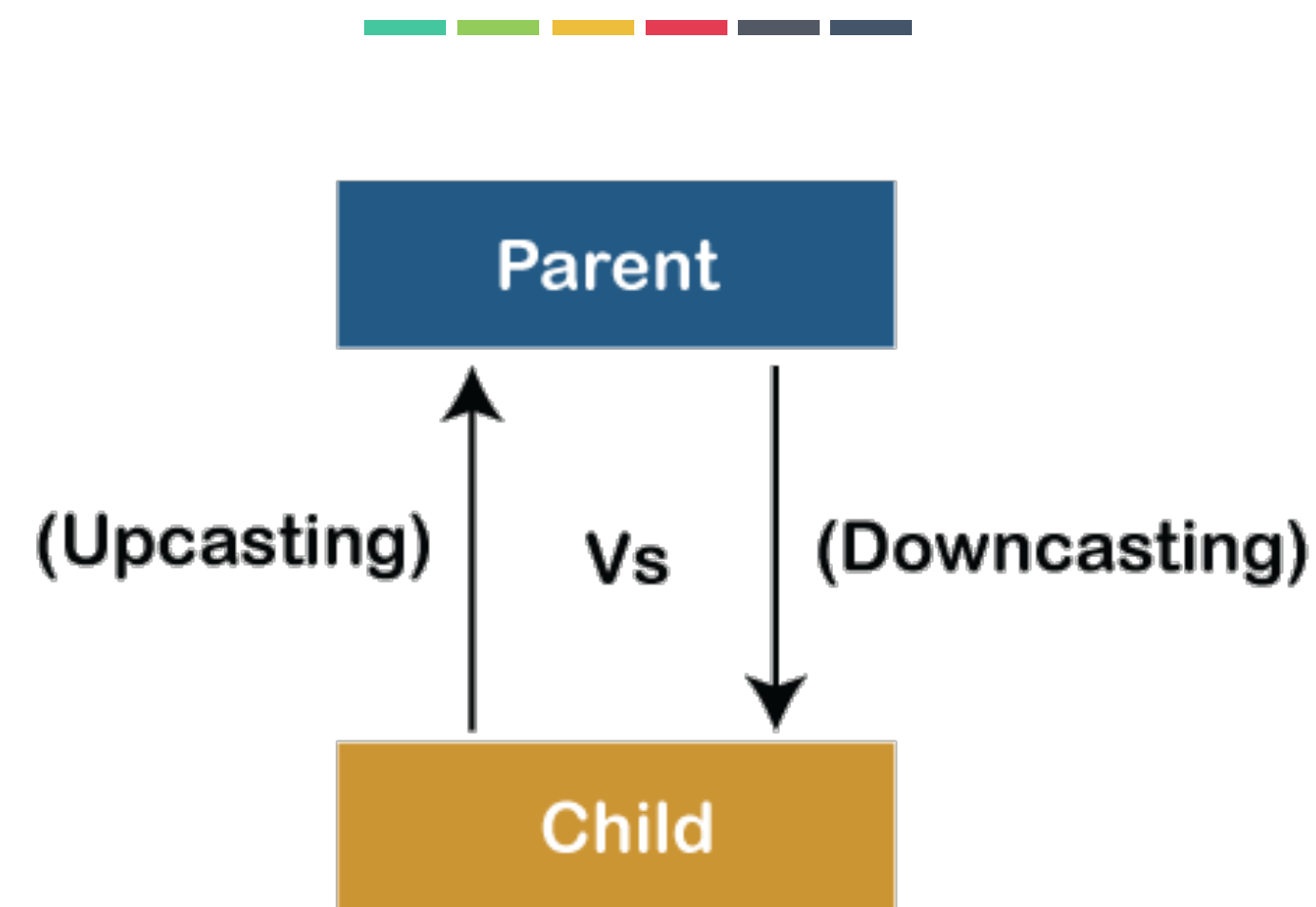
หัวข้อ

- การมีหลากหลายรูปแบบ (Polymorphism)
- หลักการ Upcasting และ Downcasting
- การ Overloaded เมธอด
- การ Overridden เมธอด
- หลักการทำงานของ Dynamic Binding
- หลักการทำงานของ Virtual Method Invocation

หลักการ Upcasting และ Downcasting

Upcasting คือการแปลงชนิดข้อมูล (typecasting) รูปแบบหนึ่งที่พยายามแปลงออบเจ็กต์จากคลาสลูก (Child Object) ไปเป็นออบเจ็กต์ของคลาสแม่ (Parent Class Object) ซึ่งการทำ Upcasting นิยมนำมาใช้เมื่อต้องการเข้าถึงแอตทริบิวต์หรือและเมธอดของคลาสลูก อย่างไรก็ตาม นักศึกษาไม่สามารถเข้าถึงแอตทริบิวต์หรือและเมธอดทั้งหมดได้ มีสิทธิ์เข้าถึงเพียงแอตทริบิวต์หรือและเมธอดของคลาสลูกเท่านั้น

```
Parent a = new Child();
```

ตัวอย่างการ Upcasting

```
public class Main{  
    public static void main(String args[]) {  
        Parent obj1 = new Child();  
        obj1.printData();  
        // obj1.sayHi();  
        // System.out.println(obj1.num);  
    }  
}
```

```
public class Parent{  
    public void printData() { System.out.println("parent class"); }  
}
```

```
public class Child extends Parent {  
    public int num;  
    public void printData() { System.out.println("child class"); }  
    public void sayHi() { System.out.println("Hi"); }  
}
```

กรณีไม่มี Comment

```
/Main.java:6: error: cannot find symbol  
        obj1.sayHi();  
              symbol:   method sayHi()  
              location: variable obj1 of type Parent  
/Main.java:7: error: cannot find symbol  
        System.out.println(obj1.num);  
                          symbol:   variable num  
                          location: variable obj1 of type Parent
```

กรณี Comment

child class

หลักการ Upcasting และ Downcasting

Downcasting คือการแปลงชนิดข้อมูล (typecasting) รูปแบบหนึ่งที่พยายามแปลงออปเจ็คจากคลาสแม่ (Parent Class Object) ไปเป็นออปเจ็คของคลาสลูก (Child Object) ซึ่งการทำ downcasting จะไม่เกิดข้อผิดพลาดใน Compile-Time

```
Parent p = new Parent();  
Child c = (Child) p;
```

ตัวอย่างการ Downcasting


```
public class Main{
    public static void main(String[] args) {
        Parent p = new Child();
        p.name = "Taravichet";
        Child c = (Child)p;
        c.age = 18;
        System.out.println(c.name + " " +c.age);
        c.showMessage();
    }
}

public class Parent {
    public String name;
    public void showMessage() { System.out.println("Parent method"); }
}

public class Child extends Parent {
    public int age;
    @Override
    public void showMessage() { System.out.println("Child method"); }
}
```

run:

Taravichet 18

Child method

BUILD SUCCESSFUL (total time: 0 seconds)

ตัวอย่างการ Upcasting และ Downcasting

```
public class Animal{...}
public class Bird extends Animal {...}
public class Main{
    public static void main(String args[]){
        // Upcasting
        Animal a = new Bird();

        // Downcasting
        Animal a1 = new Animal();
        Bird b = (Bird) a1;
    }
}
```


Dependency Injection

Dependency Non-Injection

```
public class App {  
    private DatabaseThingie myDatabase;  
    public App() { myDatabase = new DatabaseThingie(); }  
    public void doSomething() { myDatabase.getData(); }  
}
```

Dependency Injection

```
public class App {  
    private DatabaseThingie myDatabase;  
    public App() { myDatabase = new DatabaseThingie(); }  
    public App(DatabaseThingie useThisDatabaseInstead) {  
        myDatabase = useThisDatabaseInstead;  
    }  
    public void doSomething() { myDatabase.getData(); }  
}
```


Dependency Injection

```
public class AppTest {  
    public void testDoSomething() {  
        MockDatabase mockDatabase = new MockDatabase();  
  
        // MockDatabase is a subclass of DatabaseThingie  
        // "inject" it here:  
        App app = new App(mockDatabase);  
        app.doSomething();  
    }  
}
```

```
public class App {  
    private DatabaseThingie myDatabase;  
    public App() { myDatabase = new DatabaseThingie(); }  
    public App(DatabaseThingie useThisDatabaseInstead) {  
        myDatabase = useThisDatabaseInstead;  
    }  
    public void doSomething() { myDatabase.getData(); }  
}
```

ดังนั้น นักศึกษาสามารถแก้ไขได้โดย

- สร้าง Constructor ที่รองรับรองรับพารามิเตอร์ DatabaseThingie เพิ่ม
- กำหนดค่าแอททริบิวต์ผ่านเมธอด (setter)

สิ่งนี้ทำให้ทั้งสองคลาสลดการผูกมัดกันลงและทำให้สะดวกต่อการทดสอบการทำงานของแต่ละส่วน

คลาส Object และเมธอดที่สำคัญ

บรรยายโดย ผศ.ดร.ธราวิเชษฐ์ ธิติจรูญโรจน์

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คลาสที่ชื่อ Object

ภาษาจาวาได้กำหนดให้คลาสใดๆ สามารถจะสืบทอดคลาสอื่นได้เพียงคลาสเดียวเท่านั้น ดังนั้น คลาสทุกคลาสในภาษาจาวา ถ้าไม่ได้สืบทอดจากคลาสใดเลยจะถือว่าสืบทอดจากคลาสที่ชื่อ **Object**

ตัวอย่างเช่น

```
public class Student {  
    . . .  
}  
  
public class Student extends Object {  
    . . .  
}
```

คลาสที่ชื่อ Object จะมีเมธอดที่สำคัญคือ

`public String toString()`

และ

`public boolean equals(Object o)`

เมธอด toString()

```
public class Student{
    private String id;
    private String name;
    public Student (String i, String n) {
        id = i;
        name = n;
    } public String toString() {
        return "ID is " + this.id + " Name is " + this.name;
    }
}

public class Main {
    public static void main( String[] args) {
        Student s = new Student("203", "Tara");
        System.out.println( s.toString() );
        System.out.println( s );
    }
}
```

ผลลัพธ์

```
ID is 203 Name is Tara
ID is 203 Name is Tara
```

เมธอด toString() ใช้
สำหรับแปลงข้อมูลของแอ
ตทริบิวต์ในวัตถุนั้น ๆ เป็น
String ซึ่งจะต้อง
overridden เมธอด
toString() จากคลาส
Object มาด้วย ซึ่งเวลาถูก
เรียกผ่านคำสั่ง
System.out.print() หรือ
System.out.println()
วัตถุดังกล่าวจะถูกเรียก
toString() เองโดยอัตโนมัติ

เมธอด equals()

เมธอด equals() ใช้สำหรับสร้างเงื่อนไขการเปรียบเทียบวัตถุ 2 วัตถุว่ามีความคล้ายกันหรือไม่

```
public class Student{
    private String id;
    private String name;
    public Student (String i, String n) { id = i;   name = n; }
    public boolean equals(Object o){                // overridden
        return (this.id.equals(((Student)o).id));
    }
    //public boolean equals(Student s){                // overloaded
    //    return (this.id.equals(s.id));
    //}
}

public class Main{
    public static void main( String[] args) {
        Student s1 = new Student("203", "Tara");
        Student s2 = new Student("203", "Bank");
        System.out.println( s1.equals(s2));
        Student s3 = new Student("204", "Bank");
        System.out.println( s2.equals(s3));
    }
}
```

ผลลัพธ์

true

false

ตัวดำเนินการ `instanceof`

คือ ตัวดำเนินการที่ใช้กับอ็อบเจกต์และคลาส เพื่อตรวจสอบว่าเป็นอ็อบเจกต์ของคลาสนั้นหรือไม่ ซึ่งจะให้ผลลัพธ์เป็นข้อมูลชนิด boolean โดยที่ ผลลัพธ์เป็น true แสดงว่าอ็อบเจกต์เป็นของคลาสนั้นหรือเป็นของคลาสที่คลาสนั้นสืบทอดมา

```
GradStudent s1 = new GradStudent();  
  
(s1 instanceof GradStudent)    →    true  
  
(s1 instanceof Student)        →    true  
  
(s1 instanceof Object)         →    true  
  
(s1 instanceof String)         →    Compilation fail!
```

ตัวอย่างเมธอดที่แสดงการใช้ instanceof


```
public void printInfo(Student s) {  
  
    if (s instanceof PhDStudent) {  
        System.out.println("PhD Student");  
    } else if (s instanceof GradStudent) {  
        System.out.println("Graduate Student");  
    } else if (s instanceof FullTimeStudent) {  
        System.out.println("Full-Time Student");  
    } else if (s instanceof PartTimeStudent) {  
        System.out.println("Part-Time Student");  
    } else if (s instanceof Student) {  
        System.out.println("Student");  
    }  
  
}
```

คุณลักษณะและเมธอด ของคลาสและของอ็อบเจกต์

บรรยายโดย ผศ.ดร.ธราวิเชษฐ์ ธิติจรรย์โรจน์

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คีย์เวิร์ด static

ใช้สำหรับการกำหนด (1) คุณลักษณะ (attribute) หรือ (2) เมธอด (method) ที่ใช้งานร่วมกันในทุกวัตถุ (object) ซึ่งสามารถเรียกใช้งานได้โดยไม่ต้องสร้างวัตถุขึ้นมาก่อน

```
public class House{  
    public static int size ;  
    public int house_id ;  
    public House (int s, int hid) { ... }  
    public static void printSize(){ ... }  
    public void printHouseID(){ ... }  
}
```

คลาส (class)

size

public static void printSize()

สร้าง (create)

house_id

public void printHouseID()

house_id

public void printHouseID()

วัตถุ (object)

คีย์เวิร์ด static

เมธอดโดยทั่วไปจะมี modifier เป็นแบบ non-static แต่เมธอดที่มี modifier เป็นแบบ static จะสามารถถูกเรียกใช้งาน โดยใช้ชื่อคลาสได้เลยไม่จำเป็นต้องสร้างออบเจกต์ของคลาสนั้นขึ้นมาก่อน ซึ่งมีรูปแบบ ดังนี้

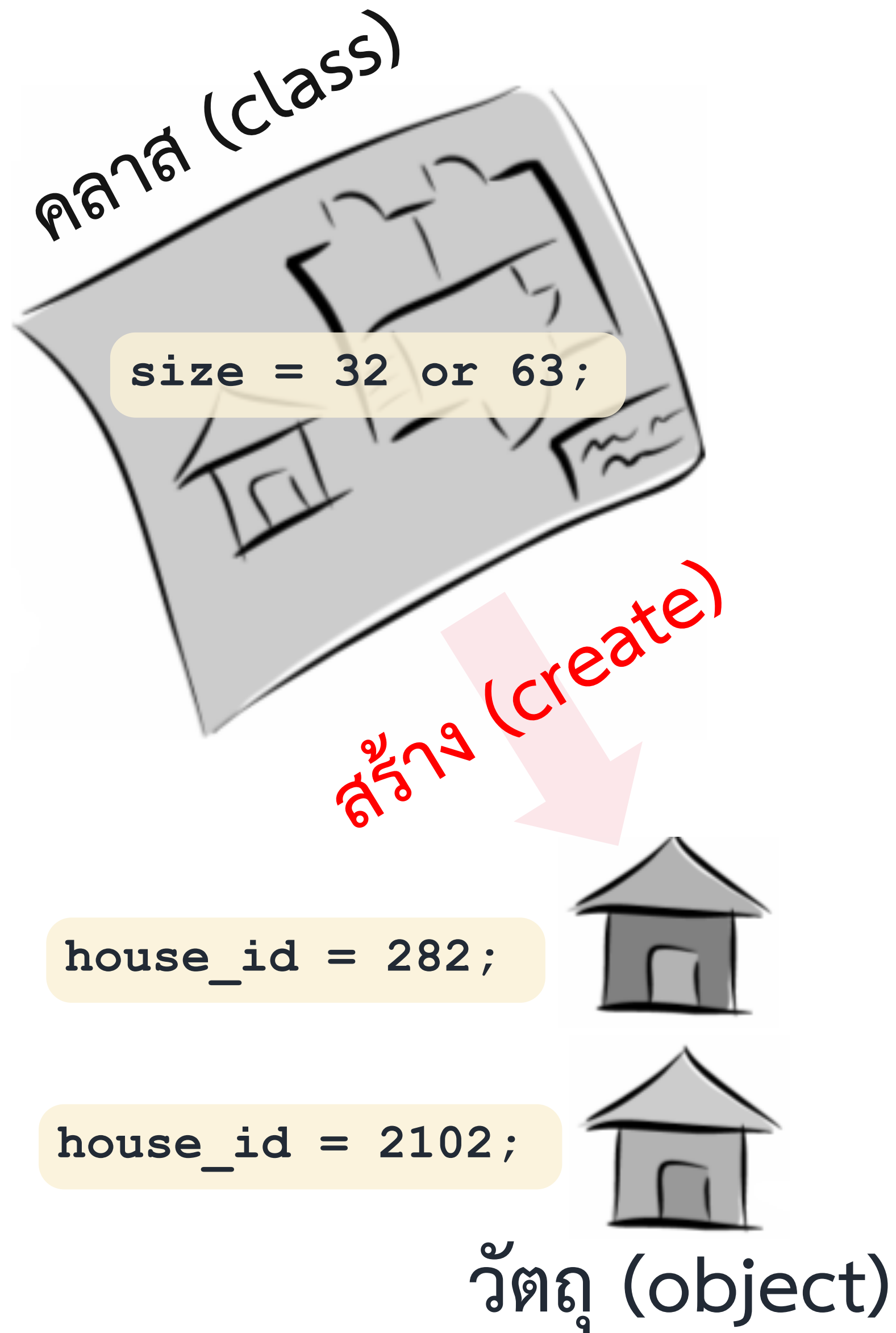
```
className.methodName();
```

ตัวอย่างเช่น เมธอดทุกเมธอดในคลาส Math เป็นแบบ static ดังนั้น การเรียกใช้งานทุกเมธอดในคลาสสามารถทำได้ เช่น

```
Math.sqrt(4);
```

เมธอดแบบ static จะไม่สามารถเรียกใช้เมธอดหรือตัวแปรของอ็อบเจกต์ได้โดยตรง

ตัวอย่าง **static** attribute


```
public class House{
    public static int size ;
    public int house_id ;
    public House (){}
    public House (int s, int hid) {
        this.size = s;
        this.house_id = hid;
    }
    public void printDetail(){
        System.out.println("House "+house_id+ " " +size );
    }
    public static void main(String[] args) {
        House h1 = new House(32,2102);
        h1. printDetail();
        House h2 = new House(63,282);
        h1. printDetail();
        h2. printDetail();
    }
}
```

ผลลัพธ์

House2102 32
House2102 63
House282 63

ตัวอย่าง **static** attribute


```
public class Animal{
    public static int size ;
    public Animal (){ size++; }
    public void printDetail(){ System.out.println("number "+ size ); }
}

public class Main{
    public static void main(String[] args) {
        Animal h1 = new Animal();
        h1.printDetail();
        Animal h2 = new Animal();
        h1.printDetail();          h2.printDetail();
        Animal h3 = new Animal();
        h1.printDetail();          h2.printDetail();
        h3.printDetail();
    }
}
```

ผลลัพธ์

number 1
number 2
number 2
number 3
number 3
number 3

ตัวอย่าง **static** method

เมธอดแบบ static **ไม่สามารถ** overridden ได้ แต่ **สามารถ** overloaded ได้

```
public class TestMain{
    public static void main(String[] args)
    {
        House h1 = new House(32,2102);
        h1.printSize();
        h1.printHouseID();

        House h2 = new House(63,282);
        h1.printSize();
        h2.printSize();
        h1.printHouseID();
        h2.printHouseID();

        House.printSize();
    }
}
```

```
public class House{
    public static int size ;
    public int house_id ;
    public House (){}
    public House (int s, int hid) {
        this.size = s;
        this.house_id = hid;
    }
    public static void printSize(){
        System.out.println("Size "+ size);
    }
    public void printHouseID(){
        System.out.println("House"
            +house_id);
    }
}
```

ผลลัพธ์

```
Size 32
House 2102
Size 63
Size 63
House 2102
House 282
Size 63
```

Static attribute and method

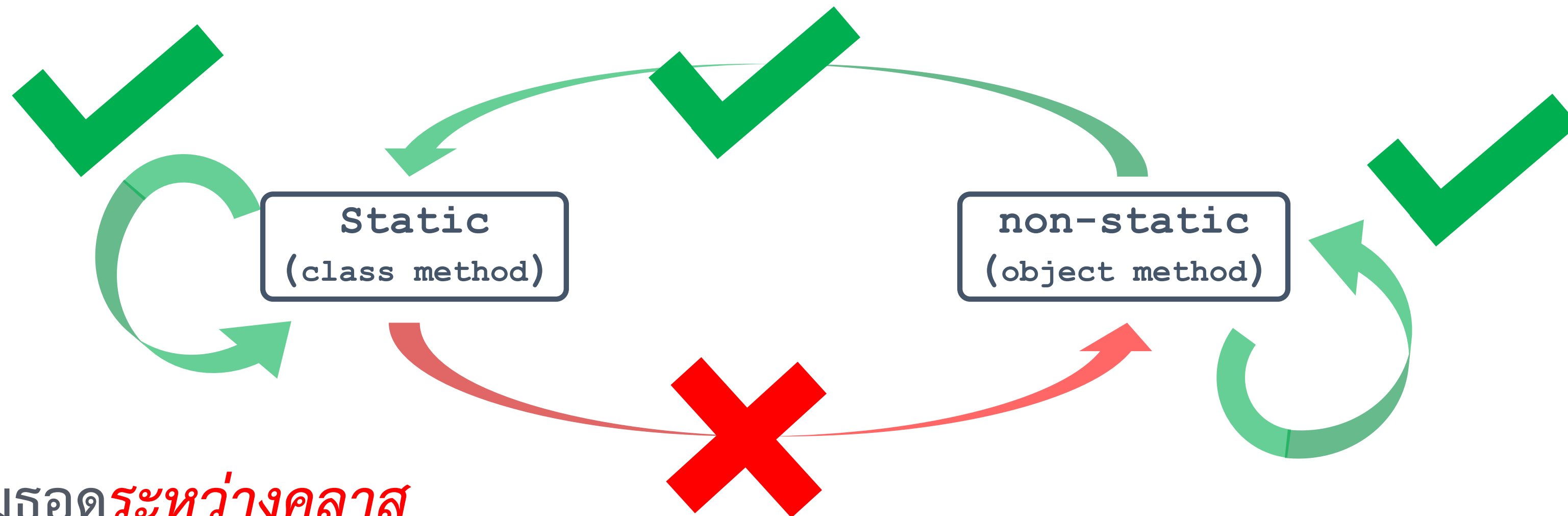
ประเด็นสำคัญสำหรับ Static *attribute* and *method* (Class attribute and method)

- แอททริบิวต์แบบ `static` ส่วนมากจะใช้สำหรับเป็น **ค่าคง** หรือค่าที่ให้ทุกคลาสเห็นและสามารถใช้งานได้
(ส่วนใหญ่จะประกาศเป็น `public static final type ATTRIBUTE_NAME = x ;`)
- เมธอดแบบ `static` **ไม่สามารถ** overridden ได้ แต่ **สามารถ overloaded** เพื่อจะนำไปใช้แก้ปัญหา
สำหรับ static binding ณ ขณะ compiler ประมวลผล
- เมธอดแบบ `static` สามารถเรียกใช้งานได้โดยตรงผ่านชื่อคลาส โดยไม่จำเป็นต้องสร้างวัตถุขึ้นมาก่อน
- เมธอดแบบ `static` ได้ออกแบบให้อยู่บนพื้นฐานที่ว่า **แชร์ทรัพยากรร่วมกัน** ระหว่างวัตถุที่สร้างมาจากคลาส
เดียวกัน

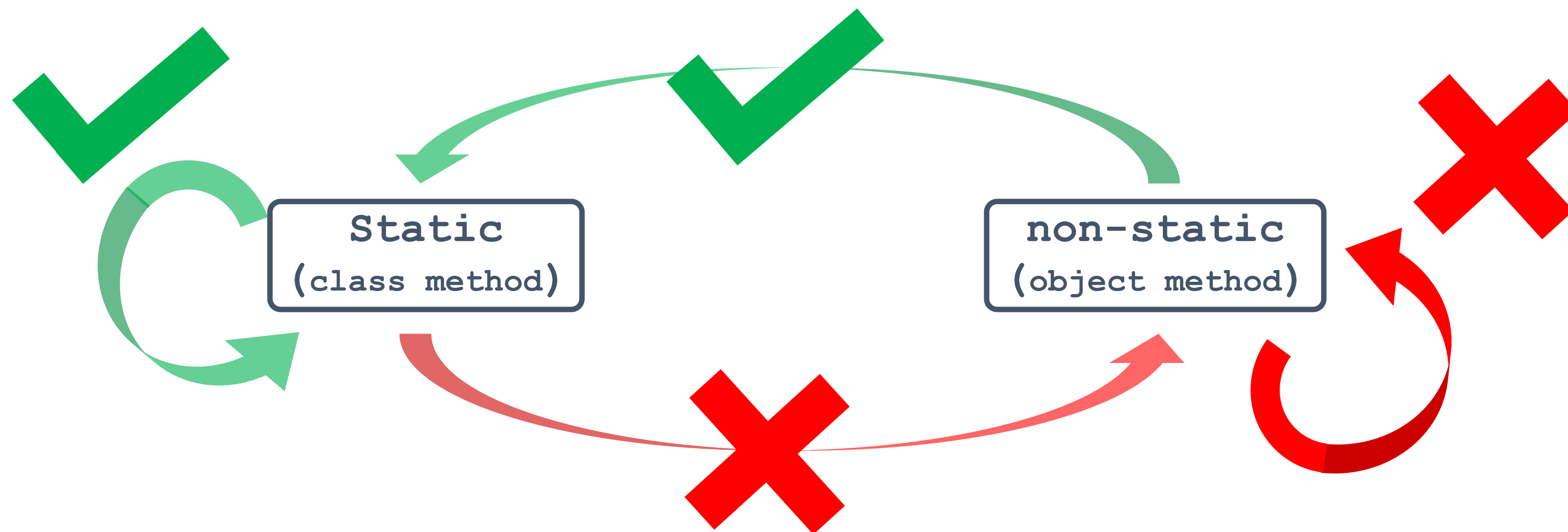

ความสัมพันธ์ระหว่างเมธอดแบบ *static* และ ไม่ *static*

- การเรียกใช้เมธอด*ภายในคลาสเดียวกัน*

- การเรียกใช้เมธอด*ระหว่างคลาส*

ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าว
 สอดคล้องกันทั้งในกรณี
 attribute และ method

ตัวอย่างความสัมพันธ์ระหว่างเมธอดแบบ static และ ไม่ static

```
public class Main{
    public static void main(String[] args) {
        House h = new House(32,2102);
        h.printSize();
        h.printHouseID();
        h.printDetail1();
        h.printDetail2();
        h.printHi();

        House.printSize();
        House.printHi();

        //House.printHouseID();
        //House.printDetail1();
        //House.printDetail2();
    }
}
```

```
public class House{
    public static int size ;
    public int house_id ;
    public House (){}
    public House (int s, int hid) {
        this.size = s;
        this.house_id = hid;
    } public static void printHi(){
        System.out.println(" Hi ");
        printSize();
    } public static void printSize(){
        System.out.println("Size "+ size);
    } public void printHouseID(){
        System.out.println("House "+ house_id);
    } public void printDetail1(){
        printSize();
    } public void printDetail2(){
        printHouseID();
    }
}
```

ตัวอย่างการใช้งาน Static เมธอด


```
public class Main{  
    public static void main(String[] args) {  
        int m = Math.round(12.5);  
        int n = String.valueOf(1234);  
    }  
}
```

ตัวอย่างการใช้งานเมธอด Static


```
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        GameCountThree p1 = new GameCountThree();
        p1.count();
        GameCountThree.count();
        new GameCountThree().count();
    }
}

public class GameCountThree {
    public static int countNumber;
    public static void count() {
        countNumber++;
        System.out.println(countNumber);
        //System.out.println(this.countNumber);           // Error
        System.out.println(GameCountThree.countNumber);
    }
}
```

ตัวอย่างการใช้งานแอตทริบิวต์ Static


```
public class Dog {  
    public static final int MAX_LEG = 4;  
    ....  
}
```

Static_INITIALIZER

Static_INITIALIZER คือบล็อกในคลาสใด ๆ ที่อยู่นอกเมธอด และมีคีย์เวิร์ด static เพื่อบริหารให้เป็นบล็อกแบบ static

รูปแบบของ Static_INITIALIZER

```
static {  
    ...  
}
```

คำสั่งในบล็อกแบบ static จะถูกเรียกใช้เพียงครั้งเดียวเมื่อ JVM โหลดคลาสดังกล่าวขึ้นมา ซึ่ง Static_INITIALIZER ใช้ในการดีบั๊ก (debug) โปรแกรม หรือใช้ในกรณีที่ต้องการสร้างอ็อบเจกต์ของคลาสขึ้นโดยอัตโนมัติ นอกจากนี้ เราสามารถที่จะกำหนดบล็อกแบบ static ได้มากกว่าหนึ่งบล็อก *โดยการทำงานจะถูกเรียงจากบนลงล่าง*

ตัวอย่างการใช้งาน Static_INITIALIZER


```
public class TestStaticBlock {  
    static int x = 5;  
    static {  
        x += 1;  
    }  
    public static void main(String args[]) {  
        System.out.println("x = "+x);  
    }  
    static {  
        x /= 2;  
    }  
}
```

ผลลัพธ์

x = 3

ตัวอย่างการใช้งาน Static_INITIALIZER

```
public class Main {  
    static int x = 5;  
    static {  
        x += 1;  
    }  
    public static void main(String args[]) {  
        System.out.println("x = "+x);  
        Main m = new Main();  
        System.out.println("x = "+x);  
    }  
    static {  
        x /= 2;  
    }  
}
```

ผลลัพธ์

??